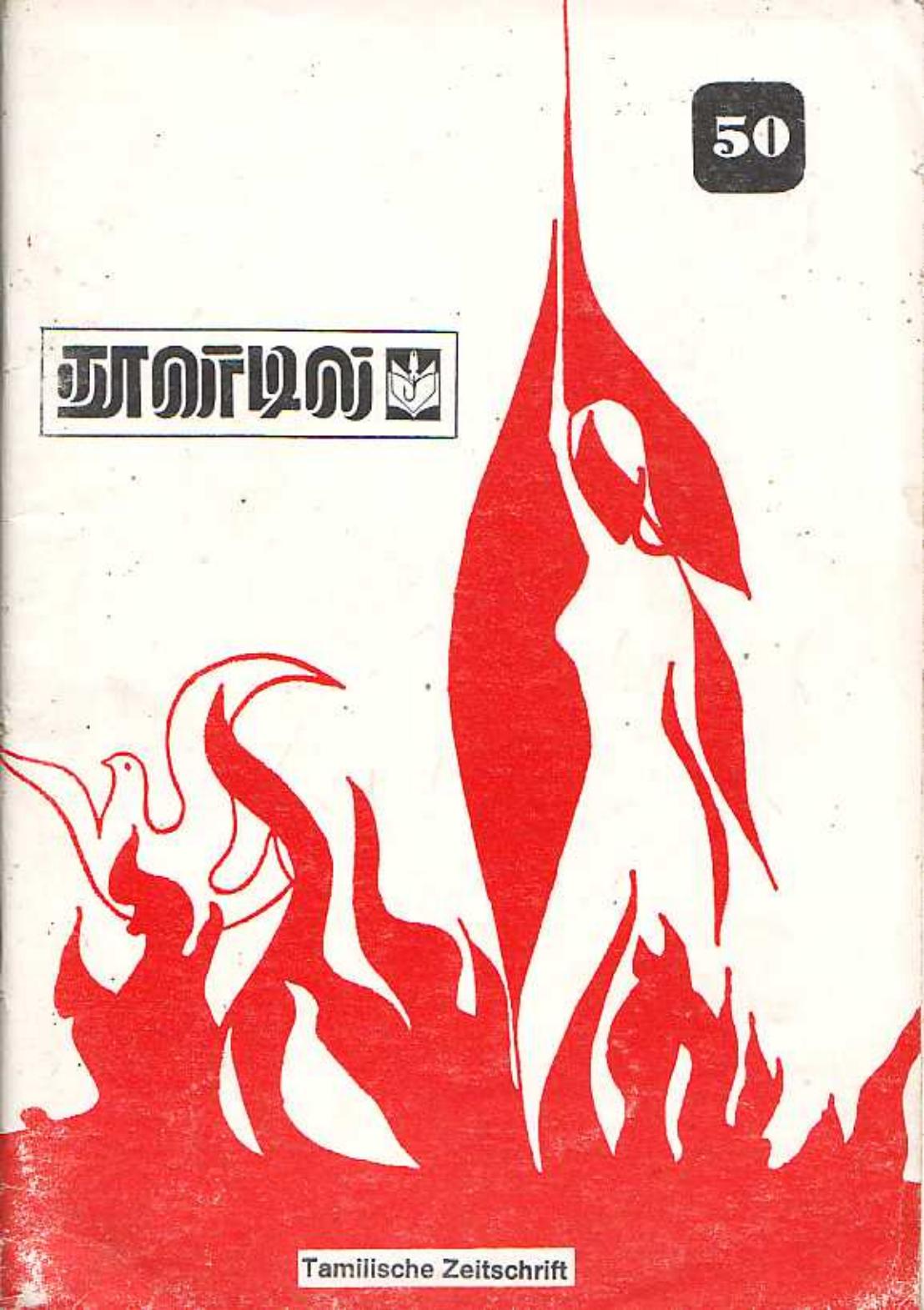
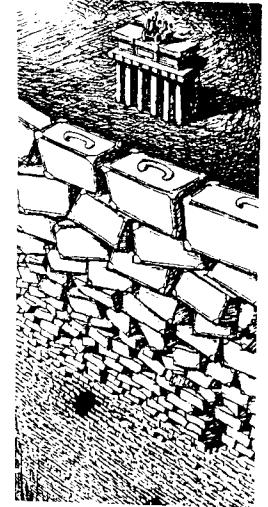
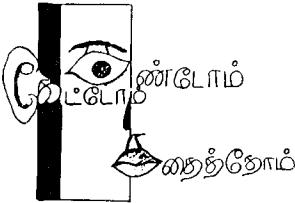
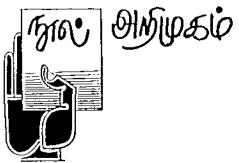

50

நாளையர்

Tamilische Zeitschrift

" இரண்டாவது பிறப்பு "

* அடுந்ததி * 1990 * 29பக் * 6.-டி.எம் * Asseyay, 3 Alles Paul Leautaud, 95200 Sarcelles, France.

11 கவிதைகள்.

" இனி ஒரு வைக்கறை "

* கி.பி.துரவிந்தன் * 1991 * 48பக் * 6.-டி. ரூபா * Ponny, 25 Arunasalapuram Main Street, Adiyar, Madras 20, India.

16 கவிதைகள்.

" அகதி "

* கெனரி * 1991 * 90பக் * 3,-Ca\$ * Social Research Circle, 1477 Eglinton Ave West, Postbox: 3, Tronto, Ontario, M6E 2G6, Canada.

நெடுங்கவிதை.

" ராத்ரி "

* இப்பு அவைமத் * 1991 * 24பக் * 20.-ரூபா * Thagam Velyeeddagam, 156 Green Road, Trincomale, Sri Lanka.

44 கவிதைகள்.

வந்தவர்கள் போகிறார்கள்!

பேர்வினுக்கு நானும், என் நண்பனும் போய்க்கொண்டிருக்கையில், நாங்கள் பிரயாணம் செய்த பெட்டியில் ஒரு ஜேர்மானியக் குடும்பமும் பிரயாணம் செய்தது. பிரயாண நேரம் சுமார் 6 மணித்தியாலங்கள். அக் குடும்பம் பார்ப்பதற்கு நல்லவிதமாகத் தெரியவே எங்களுக்குத் தெளிந்த ஜேர்மன் மொழியில் அவர்களுடன் உறர்யாடி ணோம்.

"நீங்களும் பேர்வினுக்கா போகிறீர்கள்?"

"நாங்கள் விப்பிக்குக்குப் போகின்றோம்." விப்பிக் என்பது முன்னான் கிழக்கு ஜேர்மனியின் ஒரு நகரம்.

"அங்கு உறவினர்களிடம்

போகிறீர்களா?"

"இல்லை. அங்கே போய்வாழப் போகிறோம்."

"கிழக்கு ஜேர்மனியில் வாழ முடியாது என்றான் எல்லோரும் மேற்கு ஜேர்மனிக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இங்கேயிருந்து அங்கே போகிறீர்களே?"

"நாங்களும் கிழக்கு ஜேர்மனி யிலிருந்து இங்கே வந்தவர்கள்தான். 1989ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் நாங்கள் குடும்பமாக கிழக்கு ஜேர்மனியிலிருந்து தப்பி யோடி ணோம். அது மிகவும் பயங்கரமான அறுபவம். செக்கோசெல வாக்கியா, உங்கார்ஸ் ஹடாக முஞ் சலுக்கு தப்பி வந்தோம். படையின-

வின் கண்களில் அகப்படாமலிருக்க காருகன், வயல்கள், நதிகள் எல்லாம் தாண்டி குழந்தைகளுடன் வந்தோம். பல நாட்கள் பட்டினியாகவே பிரயாணம் செய்தோம்."

"ஏன் அங்கிருந்து தப்பினர்கள்?"

"மிக மோசமான பொருளாதார நிலைமைகள்தான் காரணம். வீட்டின் தேவைகள் வசூர்ந்தனவிற்குப் பொருளாதாரம் வசரவில்லை. எவ்வளவு உழைத்தும் எல்லாத் தேவையையும் பூர்த்திசெய்ய முடியவில்லை. கட்டுக்களிலும் எல்லாப் பொருட்களும் கிடைக்குமென்றில்லை. எங்கள் நிலைமை இப்படி இருக்கின்ற போது அரசினதும், அரசு குடும்பத் தினதும், அவர்களினது உறவினர்களினதும் வாழ்க்கைத்தரம் மட்டும் மேம்பட்டிருந்தது. இவற்றுடன் ஏதோ ஒன்றுக்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பது போன்ற உணர்வே எங்களுக்கு இருந்தது. இவற்றிலிருந்து தப்ப 1989ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம்தான் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது."

"அப்படிக் கண்டப்பட்டுத் தப்பி வந்துவிட்டு இப்போது ஏன் பழைய திட்டத்திற்கே திரும்பிப் போகிற்கன்?"

"மேற்கு ஜேர்மனியைப் பற்றி நாங்கள் நிறையக் கற்பணை செய்திருந்தோம். இங்கு வந்து பார்த்த பின்புதான் தெரிகிறது நிலைமைக

வில் பெரிதாக வித்தியாசமில்லையென்று. இங்கு ஒன்றும் வாளத்தி விருந்து மகிழ்ச்சி கொட்டவில்லை. கடுசூயாக உழைத்துத்தான் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. இது புரியாத தால் இன்றும் பலர் தொடர்ந்து இங்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்."

"கிழக்கு ஜேர்மனியிலும் கட்டப்பட்டு உழைக்க வேண்டும். இங்கும் அப்படியே என்று கூறுகிறீர்கள். பிறகு ஏன் திரும்பிப் போகிறீர்கள். இரண்டு பகுதியிலும் நிலைமை ஒன்றுதானே?"

"நாங்கள் மேற்கு ஜேர்மனிக்குன் காலடி வைத்தபோது எல்லையில் நின்று பூச்செண்டு தந்து வர வேற்றார்கள். புதிய உடைகள் தந்தார்கள். வரவேற்பு அங்பளிப்பு என்று ஆளுக்கு 100,-டி.எம் படி தந்தார்கள். மிகவும் அங்பாக நடந்தார்கள். கிழக்கு ஜேர்மனியில் நாங்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை கடைகடையாகக் கேட்டு பத்திரிகைகளில் பிரசரித்தார்கள். தொலைக் காட்சியில் பேட்டி கண்டார்கள். எல்லாவிதமான கவனிப்பும் கிழக்கு-மேற்கு ஜேர்மனி இன்னைந்து, பொதுத் தெர்தல் நடக்கும்வரை தான். அதன் பிறகு எங்களை இரண்டாந்தரப் பிரஸ்தூகளாகவே நடாத்துகிறார்கள். எங்களால்தான் தங்கள் வரி அதிகரித்துவிட்டது என்று எங்கள் மேல் கோபப்படுகிறார்கள்"

"குமார் திரண்டரை வருடங்களின் பின் திரும்பிப் போகிற்கள். முன்பு நீங்கள் வசித்த வீடு தின்றும் உங்களுக்காக இருக்குமா?"

"சென்ற மாதம்தான் நான் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். வீட்டில் எந்த ஒரு தளபாடமும் கில்லை. பலவற்றை துயலவர்கள் அபகரித்துவிட்டார்கள். இனி நாங்கள் அவற்றை உரிமை கோரமுடியாது. சில பெறுமதியான பொருட்களை நகரசபையே எந்தது விற்பனை செய்துவிட்டதாம். வீடு மட்டும் அப்படியே இருக்கிறது. யாரும் அங்கு குடியிருக்கவில்லை."

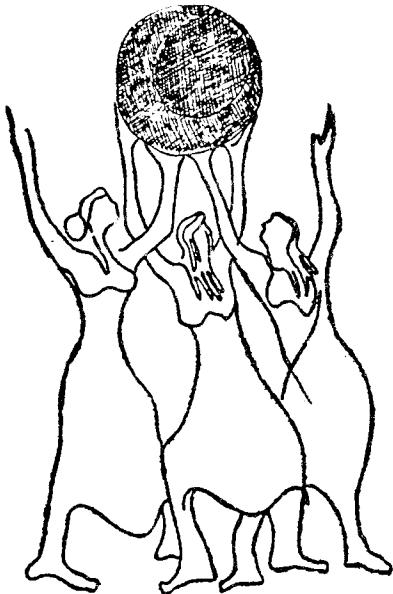
"மேற்கு ஜேர்மனியில் உங்கள் எதிர்பார்ப்பு ரமாற்றமாகியதில், திரும்பவும் பழைய திட்டத்திற்கே வருவதில் கவலையடைந்துள்ளர்களா?"

"ரமாற்றமடைந்தது உண்மை தான். ஆனால் எங்களின் திட்டத்திற்கே திரும்பவும் வருவதையிட்டு எங்கள் குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் சந்தோஷமே. என்னதான் இருந்தாலும் எங்கள் சொந்த வீட்டில் வாழ்வது போன்ற நிறைவு வேறு எங்கும் வராது"

கடைசியாக அக் குடும்பத்தின் தாய் கூறியது எங்கள் இருவரையும் ஏங்க வைத்துவிட்டது. எங்கள் நாட்டை நினைத்ததும் அரசும், இயக்கங்களும்தான் நூபத்திற்கு வந்தன. நாங்கள் எப்போதுதான் இந்தக் குடும்பத்தைப் போல சொந்த வீட்டில் வாழும் நிறைவைப் பற்றிச் சொல்லுவோம் என்று எங்கள் இருவருக்கும் தெரியவில்லை.

- ரா.சி

நீதி சுறு யாருமில்லை

* சுவர்ணாங்கி

ஆதவனே வார்ரோ கோஸதயரப் பார்ரோ !
ஞரியரே கேவரோ பெண்ணடிமை தீர்ப்பிரோ !!
நீதிக்காய் அழுகின்றோம் நீதி சுறு வருவரோ !!!

ஆதவனே நியுமோர் ஆடவனே - இருந்தும் தீர்ப்புக்காய்
உலை மட்டும் இங்கைமுத்தோம் - ஆதியிலே
தோன்றி வந்து யாவருக்கும் வழிகாட்டிச் சென்றதினால்
பெண் கொடுத்த உயிர் அவர்கள் - அவசன
அடக்கி இங்கு வாழ்கிறார்கள்.

பொறுத்தபோது ஆட்கொண்டான்.
பொறுக்கப் பொறுக்க ஆடுகின்றான்.
பாட்டில் கூட நஞ்ச வயத்தான்.
பாஸவயரை இகழ்ந்தே நின்றான்.

தெய்ந்து வரும் நிலவென்பான் - தெவிட்டுகின்ற
அழுதென்பான் - வாடி விழும் பூவென்பான்.
துவண்டு விழும் கொடியென்பான்.
வெடுக்கென்றறிந்தும் மெனினத்தை
பெண்ணவன் கண்ணுக்கு ஒப்பிட்டான்.

பெண்ணுக்கென்ன உரிமையென விளைகிறான் - அவறுக்கு
உயிர் கொடுத்த தெய்வமென்றால் மறுப்பானோ?
சலங்கைகள் அறுத்துவிட்டு கால் விலங்கிட்டான்.
கால்க்கையும் சிறத்துவிட்டு அடுக்கையில் சிறையிட்டான்.
அஷ்திவாரமிட்டவனை அடினமையாக்கி நின்றானே.
ஜூவிக்கைட பொம்மையாக வயத்தானே.
விளம்பரத்தின் பதுகையாய் வரைந்தானே.

படுக்கையறைப் பாஸவயாக எண்ணுகிறான்.
அவசனக் குழந்தை பெறும் யந்திரமாய் மாற்றிவிட்டான்.
வேசையென்றும் தாசியென்றும் பேசுகின்றான்.
அதைத் தோன்ற வயத்து தன்னினத்தைத்தப் போற்றுகின்றான்.

நான் வயத்து - கோன் வயத்து
சாதகத்தைப் பார்த்துவிட்டு தாலியென்ற
கயிரோன்னற ஜாலியாகக் காட்டிடுவான்.
கட்டியவன் முச்ச காலியானால்
தாலியைத் தறுவென்பார்.
கொலுவெல்லாம் அகந்திருன்பார்.
இமந்தவீடு சென்றுவிட்டால் ஒப்பாரி
வயக்கவிட்டுத் தாம்
ஒப்பகையாய் அமர்ந்திருப்பார்.

கோவலறுக்கு - சீதையினைத்
தயிலிட்ட ராமறுக்கு - காளகத்து
காரிஞ்சில் கட்டியவனை ககவிட்ட
நாறுக்கு சரித்திரவுக்கன் படைத்து நின்றார்.
இவர்கள் அந்தக் காலச் சரித்திர புஞ்சர்க்காம்.
இந்தகால புத்தகத்தில் பதிப்பிட்டார்.

கற்பென்று பொய்யிரைத்து சீதனமாய்
பகற் காவெடுத்து, பெண் கொலை செய்யும்
பாதகரை, வற்சகரை பார்த்தும்
இவை யாவும் சரியென்று சென்றாயே
ஆதவனே நியுமோர் ஆடவனே அதனாலோ
ஆதரித்தாய் ஆடவனை !

சமூக முன்னோட்டமும், மற்போக்காளர்களும்

மனித சமூகம் பல மாற்றங்களின் மூடாக வளர்ந்து வந்துள்ளதையாகும் மறுப்பதற்கில்லை. எனது சமூக அரசியல் அறிவுக்கெட்டியபடி "மற்போக்காளர்கள்" என்று சொல்லப்படுவதற்காக சாதாரண மனித குண இயல்புகளுக்குத் தகுந் தாந்போல் ஒரு மரபு போக்குடைய வர்களாகவே உள்ளனர். இவர்களில் விரல் மடித்து என்னக்கூடிய வர்கள் சமூக அரசியல் போக்குகளை மிக அவதாரமாக அழைகினாலும், ஒரு குழுநிலைப் போக்குக்குள் சிக்கிச் சீரழிந்ததே வரலாறு.

ஒரு இளைஞர் சிறு வயதில் தாய், தந்தையருடன் கோவில், குளம் என்று சென்று, பதினாறு வயதில் நால்திகம் பேசிப் பின்பு,

மார்க்கியம் பேசி தான் வாழும் குழலில் தன்னை ஒரு மனிதனாக நிறுத்தப் பல தட்டகளையும் தான்டி 'ஒருவழி' அறிவுப் போக்கில் வளர்ச்சியடைகிறான். அந்த இளைஞன் அவன் சார்ந்த குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் தங்கி நின்றே தனது அரசியலைப் பேசும்போது, உடல் உழைப்பில் இருந்து அந்நியப்பட்ட ஒரு சமூக அரசியல் போக்கு நீடிப்பது பெரும்பாலும் அசாத்தியமானது. ஆனால் முனை உழைப்பாளிகள் ஊதியத்துடன் உழைத்தால் இப் போக்கு நீடிக்கும்.

இருப்பினும் இவர்கள் சொந்த (அக)துறுப்புமயின்றி வெளி அறுபவங்களைத் தொகுப்பதன் மூலம் சமூக உண்மைகளின் உணர்வுகளுடன் ஒட்டுவதில்லை. சில "புத்தி

லீவிகள்" மேற்கூறிய அறுபவத்தை மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்த உண்மை என்று நம்பி நடப்பார்கள். அவர்களும் ஒரு சமூக அரசியல் மாற்றத் தின்போது சலிப்படைந்து பழைய சமூக குண இயல்புகளுக்குப் பலியானதே நாம் கண்கூடாகக் கண்ட உண்மை.

75ஆம் ஆண்டுகளில் பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் தொகையில் கனிசமானவர்கள் மார்க்கியம் பேசினர். இத் தத்துவமானது தர்க்க ரதியிலும் சரி, வர்க்க ரதியிலும் சரி உண்மைகளைக் கொண்டதும், மற்றுவர்களால் நிராகரிக்கக் கூட்டமானதும் ஏன்ற அடிப்படையில் ஒரு நடைமுறை வேலையற்ற பல்கலைக்கழகக் கால ஸ்ரூலாக இல இருந்தது.

இக் காலகட்டத்தில் சௌ, ரஷ்ய வண்ணக் கலர்களிலான அழகிய விளம்பரங்களுடன் கூடிய புத்தகங்கள் விற்பனையாளதும், அதன் தாள்களில் உறை போடுவதும் அன்றைய காலகட்ட பாடசாலைகளின் மதிப்பான விசயமாகவும் மாறின. இந்தப் போக்கானது ஆய்வற்ற தன்மையால் ஒருவகையான ஏஜூஷன்டுகள் போன்ற தன்மைக்குள் இவர்களை திட்டுச் சென்றது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இது பொதுவான போக்காக இருந்தாலும் ஸ்தாபனமாக இயங்கும் எதிர்க்கொள்ள வேண்டும்.

கிய "மற்போக்காளர்களும்" தேசிய இனப்பிரச்சினையில் எந்தனவிற்கு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர், சமூக வர்க்க முரண்பாடுகள், தேசிய இளங்களின் முரண்பாடுகள் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தனர் என்பதை கேள்விக் குறியாகக்கூட இருக்கவில்லை. ரஷ்ய சார்பு "மற்போக்காளர்கள்" இவர்களைப் பாரானுமன்றவாதிகளாக இருந்தனர். சௌச் சார்பு "மற்போக்காளர்கள்" பாரானுமன்றத்தை நிராகரித்து, தேசியப் பிரச்சினை சாதியம் மட்டுமே என்றிருந்தனர். இவர்களின் இந்தப் போக்கானது நான் முன்பு கூறிய மாதிரியே சமூக உண்மைகளின் உணர்வுகளை பிரதிபலிக்காத தன்மையைத்தான் காட்டியது.

இது இவ்வாறிருக்க, தமது பிரச்சினையே தமிழ்த் தேசிய இனப்பிரச்சினை என்ற கோட்பாட்டுக் குள்ளிருந்த த.வி.கு. வின் அரசியல் போக்கு சந்தர்ப்பவாதப் போக்காகும். அவர்களின் வர்க்கக் குணாம்சம் காரணமாக - சாதியப் பிரச்சினையை நடைமுறையில் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு சாதியம் என்றோடு சாமான் இல்லை என்று சொன்னதைப்போல - தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தர்வு தமிழ்மும் என்றனர்.

இந்த எதிரும் புதிருமான போக்குகள் நிலவியபோதும், இலங்கையரசின் இனவொடுக்கல்,

கிணவழிப்பு, பிரதேச கபன்கரம் ஆகிய வேலைகளும் அதே காலகட்டத்தில் நடந்ததை எவரும் மறுக்க முடியாது. கிந்த கிணவொடுக்கு முறைக்கும், கிணவொழிப்புக்கும் எதிராகப் போராட வந்த தமிழ் கிணங்குர்களின் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி தமது அடியாட்களாக கூட்டனர் வைத்திருந்தது. கிந்த நிலையில் சௌகர்ப்பு "முற்போக்காளர்களின்" நடவடிக்கைகள் கிந்த கிணங்குர்களை மிகவும் ஆத்திரப்படுத்தியது. சுயேட்சை வேப்பாளர்களை துரோகிகள் என்று அழித்த காலகட்டமும் கிடுதான்.

சிறிதுகால கிடைவெளியில் த.வி.கூ தலைமைகளில் வெறுப்ப ஈடந்த கிணங்குர்கள் தமது சொந்தப் போக்கில் ஸ்தாபனம் அமைத்

துக் கொண்டனர். தமிழ்மூம், சமூம் போன்ற போக்கானது எல்லாவிதமான சிந்தனையாளர்களையும் உள்வாங்கக்கூடிய ஒரு தனித்தன்மையைக் கொண்டிருந்தது.

ஆரம்பத்தில் மனப்பாடம் பண்ணப்பட்டிருந்த சமூக விஞ்ஞானம் இந்தக் காலகட்டத்தில் சமூகத்துடன் கிணையத் தொடங்கியது. இருப்பினும் தமிழ் கியக்கத் தலைமைகள் த.வி.கூ.வை நிராகரித்தனர். ஆனால் கிந்திய அரசை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

தலைமைகள் தமது கிருப்பை கிந்தியாவில் அமைத்துக்கொண்டிருந்தமையினால் தனதிலைமைகளை அதிகயக் கைதைகள் போலக் கேட்டனர். தன கிணங்குர்களே முற்போ

க்குச் சிந்தனையில் நம்பிக்கை கிழக்காவிடிறும் "முற்போக்காளரின்" போக்கில் நம்பிக்கை கிழந்திருந்தனர்.

தமிழரகுக் கட்சி தனது கடந்த காலப் போராட்டத்தைப் பேசி பேசிக் கூட்டணியாகும்வரை உயிர்வாழ்ந்தது. அதுபோல் அறுபுதுகளில் சாதியப் போராட்டத்தின் வெற்றிகளை வீர முழக்கமிட்டுக் கொண்டு சனத் தலைமைகள் மாவோவின் இறப்புவரை உயிர்வாழ்ந்தனர்.

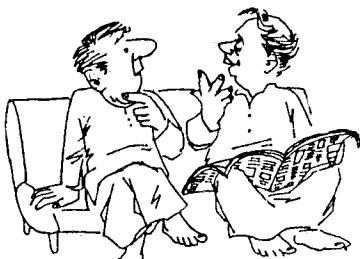
கிவர்கள் மத்தியில் காஸப்பட்ட பிழைப்புவாதப்போக்கானது உடைவை கிவர்களுக்குள் ஏற்படுத்தியது. தத்துவம் சொந்தப் போக்கு கிவர்களிடம் கூடவே இருந்தபோதும், அந்தத் தத்துவம் சமூகத் துடன் கிணையாது, தனித்து நின்றபோது உயர் சமூகத்திலிருந்து வந்த கிணங்குர்களிடம் புதிய ஆயுதப் புழக்கம் சாதாரண விசயம் ஆகி விட்டது. பல கிணங்குர்களின் தலைமைவை வாழ்க்கையும் தொடரத் தொடங்கிவிட்டது. கிதன் காரணமாக பழைய பாளையிலான சாதியப் போராட்டம் செய்வது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதாகியது. கிடேவேளை தாழ்த்தப்பட்ட-ஒடுக்கப்பட்ட உழைப்பாளி மக்களின் பகுதியிலிருந்து நிறைய கிணங்குர்கள் தமிழ்த் தேசிய அலையில் கிழுப்படனர். எனினும் "முற்போக்குப்" பேசிய

வர்கள் பல உலகநாடுகளை உதாரணங்களாகக் கூறி தமிழ்மூம்/சமூம் சாத்தியமற்றது என்றே கூறினர். கிப்போதும் கூறுகின்றனர்.

80களின் பின்பு தமிழ்மூம் சாத்தியமில்லை என்ற குரல் எழவே வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. கிந்தியாவின் வரவின்போதும், அதன் முன்பும் தேசியத் தலைமைக்காள குத்துவெட்டுகள் நடக்கத் தொடங்கிய வேளையே தமிழ்த் தேசியப் போக்கானது ஆயுதம் தாங்கிய அடக்குமுறைப் போக்குக்குன் பிரவேசித்தது. இக் காலகட்டத்தில் சமூக உண்மைகளின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்த "முற்போக்குச்" சிந்தனையாளர்கள் - தமிழ்த் தேசியப் போக்குகள் உள்வாங்கப்பட்டவர்கள் - கருத்துச் சுதந்திரம் கிண்றி விழித்தனர். ஒதுங்கவும், வெளியேறவும் செய்தனர்.

இது தவிர, சமூக விஞ்ஞானப் போக்குடைய பல சிறிய அமைப்புகள் சுயமாக கியங்கியபோதும் கிவர்களுக்கு கிந்திய உதவி மற்றைய அமைப்புகளுக்கு கிடைத்தது போல் கிடைக்கவில்லை. கிந்திய அரசின் நோக்கங்களுக்கு இரையாக மறுத்ததும் கிச் சிறிய அமைப்புகள் வரைமுடியாமைக்குக் காரணம் என்று சொல்வதே சரியென்றென்றேன்.

80களுக்கு முன்னும், பின்னும்

"அகதியன் தொடந்தும் தேமனிக்கு வரவேற்றும், மனிதாபிமான முறையிலை கிணதை அனுமதிக்க வேற்றுமென்று சொல்லியிருக்கிறாரோ? ஆராள் நெட்குறைங்காறனோ?"

"இல்லை. கொன்றெய்னர் வீருகள் செய்யிற கொம்பனி முதலாளி. ஒரு கிழமையிலை மட்டும் 150 வீருகள் செய்ய ஒடிர் கிடைச்சிருக்காம்"

- கிணன்னா

தமிழ் தியக்கங்களிலிருந்து விலகிய சமூக விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டம் உள்ளவர்கள் புதிய அமைப்புகளை உருவாக்க தியக்கங்கள் ஒரு போதும் அறுமதித்ததில்லை. இந்த விடயத்தில் எல்லாத் தமிழ் தியக்கங்களுக்கும் ஒரு உடன்பாடிடுந்தது.

* 90இல் தமிழழும் என்ற போக்குடையவர்கள் சமூம் என்ற போக்குடையவர்களை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தனமையும் தெரிந்ததே. தற்போது கொழும்பில் அரசியல் கடைகளை இலங்கையரசின் உதவியுடன் அமைத்துள்ளவர்களில் நான் முன்பு கூறிய “முற்போக்காளர்களும்” அடங்குவர். கடந்த காலத்தில் இந்தியாவில் இந்த தியக்கங்கள் இருந்தபோது பேசித் தர்க்க முடியாத விடயங்களை கொழும்பில் பேசித் தற்பதற்கு? அல்லது இப்போதும் தமது தனித்துவத்தைக் காக்கச் சாகும் வரை தம்மை மார்க்கிள்டுகள் என்று கூறிக்கொள்வார்களா? என்பது அவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

* 80களுக்கு முன்றும், பின்றும் வெளிநாடுகளுக்கு வந்த “முற்போக்காளர்கள்” பலவிதமான குழுக்களில் ஆதரவாளர்கள், அங்கத்தவர்களாயிருந்தவர்கள். பலரும் தாம் நாட்டைவிட்டு வெளிக்கிட்ட காலகட்டத்திலிருந்த குழுக்களின் இருப்பையே கொண்டுள்ளனர். சண்டை

நாட்டில் நடக்கவேண்டும் என்பதில் மற்றைய தமிழர்களினின்றும் வேறு பட்டாலும், தமிழின ஒடுக்குமுறையாலும், அழிப்பினாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்றே அரசியல் தஞ்சத்திற்கான வாக்குமுலத்தில் சொல்லியுள்ளபோதும், சாதாரண வாக்குவாதங்களில் மரபுவாதிகளின் கிளிப்பின்னைத்தனத்தைக் காணக் கூடியதாயிருக்கிறது. இந்த “முற்போக்காளர்கள்” உலக அரங்கின் அரசியல் மாற்றங்களிலிருந்து பல படிப்பினைகளைக் கற்கவேண்டும் என்று சொல்லுபவர்கள். அந்த நாடுகளின் தேசிய தினப்பிரச்சினைகளின் முக்கியத்துவங்கள் பற்றி பேசுபவர்கள் ஏன் தமிழ்த் தேசிய தினப் பிரச்சினையை விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதைச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும். பிழைப்புவாதிகள் தங்கள் சொந்த நலன்களுக்கு ஒரு போதும் தங்காக நடக்க மாட்டார்கள். இந்த விசயத்தில் திவர்கள் அறிவாளிகளே!

- சாந்தன்

ஏப்ரல் மாத

தீரவல் தூண்டிலில்...

* “கிங்கே இருந்தால் சித்திரவதை! அங்கே போனால் படுகொலை!” - இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட சம அகதிகளின் கண்ணர் பேட்டி.

ஏனிந்த வித்தியாசங்கள் ?

லொவி மரத்தினில்
ஏறிக்கொள்ளவும்
நல்ல பழங்களை பிரூங்கியுண்ணவும்
தினி எனக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளதாம்.
நான் தினி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

மணற்குவியிலில் புராவும்
தம்பியுடன் சண்டை பிடிக்கவும்
தினி என்னால் முடியாதாம்.
நான் தினி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

தோழிக்கோடு கூடியிருக்கவும்
வெளிக் கிணற்றினில் அன்னிக் குளிக்கவும்
தினி எனக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளதாம்.
நான் தினி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

பன்னிக்கு முழுக்குப் போடவும்
வீட்டு வேலைகள் தெரிந்து கொள்ளவும்
விகரவில் எனக்கு ஏற்படுமாம்.
நான் தினி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

பெற்றோரைத் திடுப்தித்து
விருப்பமில்லா மணங் செய்ய
விரைவில் எனக்கு ஏற்படுமாம்.
நான் இனி வளர்ந்த பெண்ணாம்.

கணவழுக்கு விசுவாசியாய்
பதிவிரதயாவதற்கும்
இல்லாவிடின் தவறாமல்
அடியுதைகள் வாங்கிடவும்
பெண்ணென்ற காரணத்தால்
ஏனிந்த வித்தியாசங்கள்?

இப் பொய்மையைச் சுகித்துக்கொண்ட
இனியுமென்னால் முடியவில்லை.
பெண்ணிற்கான சமவிடம்
இவ்வுலகினில் கிடைக்க வேண்டும்.

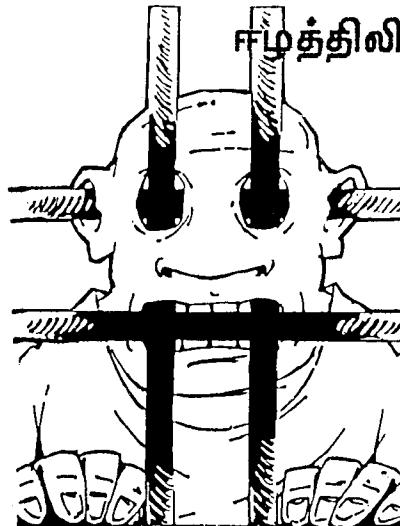
சுகோதரிகளே ஏழுங்கள்.
பயம்விடுத்து முன்னேறுங்கள்.
மென்னத்தை உடைத்திருயுங்கள்.
கண்களைத் திறவுங்கள்.
இப் பிராமணச் சட்டங்களை
விரட்டியடியுங்கள்.

எங்களுக்கான சமவிடத்தை
விட்டுக்கொடாமல் கேணுங்கள்.

சோர்வின்றி ஒன்றாகினால்
விடுதலை எம் கைகளில்தான்.

அறிவரா நாம் பெண்கள்.
நாம் பெண்களாதவினால்
முடியாதது எது நம்மால்?

*
மல்லிகா

ஈழுமத்திலிருந்து ஒர் துண்டுப்பிரசரம்: 3

முடிவு எப்போது ?

ஷசம்பர் மாதத்தின் இறுதி
வாரம்.

வழமைபோல தனது புத்தகக்
கடையில் விட்டுக்குத் தேவையான
மரக்கறிச் சாமான்களை வாங்கி
வந்து வைத்துவிட்டு வியாபாரத்திற்காக
உட்கார்ந்திருந்தார் அவர்.
சில நிமிடங்களில் ஆயுதமேந்திய
சில புலி வீரர்கள் சைக்கிளில்
வந்து குதித்தனர். யாழ்ப்பாளைம்
ஸ்ரான்லி வதியிலிருந்த அந்தப்
பழைய கடைத் தொகுதியிலிருந்த
கிந்தப் பிரபலமான - ஆனால்
முக்கி முனகி கியங்கிக்கொண்டிருந்த - புத்தகக்கடைக்குள் அவர்கள் நுழைந்தனர்.

புத்தகங்களை விற்பது ஒரு
பணம் தரும் வியாபாரமாக இரு

ந்த முன்னொள் யாழ்ப்பாளைம்
அல்ல கிடை இன்று. புத்தகங்களைப் படிக்க நேரமில்லாமல் தமது
அன்றாட ஜீவனோபாயத்திற்காக
அழவேண்டியது ஒருபுறம். இந்தக்
குறிப்பிட்ட கடையின் புத்தகங்களைப் படிப்பது தேசத் துரோகமாக
கக் கருதப்படுமோ என்ற அச்சம்
மறுபறுமாக புத்தகங்கள் விலை
போகாத ஒரு புத்தகக்கடையாக
அது மாறிவிட்டது.

அந்தப் புத்தகக்கடைதான்
"யாழ் புக் கூறுவுன்".

நுழைந்தவர்கள் புத்தகங்கள்
படிப்பதற்கே என்பதை அறியாத
வர்கள் என்பதால் விடயம் வேறு
என்பது வியாபாரத்திற்காக உட்கார்ந்திருந்த அவருக்குத் தெரிந்தி

நீந்தது.

சன உவவாளி என்றும் இன் கோரன்ன வேறு அடைமொழிகளாலும் அழைக்கப்பட்ட முன்னென்றான் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின், உறுதி குலையாத ஒரு கொம்யூனிஸ்ட் அவர். தேசத்தினதும், மக்களினதும் விடுதலையில் ஆர்வமும், அக்கறையும் கொண்டிருந்தபோதும் நடைமுறையிலுள்ள 'அரசியற் பாஸ்தயில் நம்பிக்கை அற்றிருந்த' காரணத்தால் 'துரோகிகளில் ஒரு வராக இனுக்கக்கூடிமோ' என வழமைபோல அநியாயமாகச் சந்தேகிக்கப்பட்டவர் அவர்.

அவர் வேறு யாருமல்ல.

அறுபதுகளில் தவிர கொம்யூனிஸ்ட்ரும், போராளி பத்திரிகையின் முந்நான் ஆசிரியரும், எழுபது களிலும், எண்பதுகளிலும் பலராலும் மதிக்கப்பட்ட அறிவாளிகளில் ஒருவருமான மனியன்னெதான் அவர்.

மாற்றுக் கருத்தாளரையும் மதிக்கத் தெரிந்த பண்பாளராள அவர் ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தை, ஒன்றாற வயதான பெண் குழந்தைக்குத் தகப்பனாள அவர் தனது குடும்பத்தின் நிலை பற்றி எடுத்துக் கூறியது எப்போதும் போலவே புலிகளுக்குக் கேட்கவில்லை.

அறுபதுகளில் அரசியற் காரணம்களுக்காக பஸ்கலைக்கழகப் படிப்பை உதறிவிட்டு முழுநேர கொம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி(மா-லெ) உறுப்பினராகிய மனியன்னை தொழிலாள விவசாயிகளின் விடுதலைக்காக தன்னை அர்ப்பணிக்க எந்நேரமும் தயாராக இருந்த ஒரு தேசபக்தன்.

"விசாரணைக்காக" புலிகளால் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட மனியன்னை எதிர்பார்த்ததுபோலவே இன்றுவரை விடுவிக்கப்படவில்லை. திலங்கையின் தினையெறி அரசு, இந்திய மேலாதிக்கம் என்பவற்றை உறுதியாக எதிர்த்த அவர்மக்களின் சனாளாயகம், விடுதலை என்பவற்றின் அவசியம் தேவவிடுதலைக்கு ஒரு தவிர்க்க முடியாத முன்றிப்பந்தனை என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்த வர் என்பது மட்டுமே அவரது "துரோகம்".

அண்ணமக்கால கைதுகளான கேசவன் முதல் செல்வி, தில்லை நாதன் வரையான கைதுகளில் இவர் பதின்மூன்றாவது நபர்.

கடத்தப்பட்டதிற்கான காரணம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அப்படித் தெரிவிப்பது அவசியம் என்ற அம்சம் புலிகளின் அகராதியில் ஒரு போதும் தில்லை.

மனிதர்களது சிந்தனைகளை நசக்கித் தாம் நினைப்பதைப் பேசுவதே தேசபக்தி என்று சாதிக்கும் "விடுதலைப்"புலிகளது போராட்டம் தேடித் தந்திருப்பது அராஜகத்திற்கும், அடக்குமுறைக்கும், மனிதப் படுகொலைகளுக்குமான சுதந்திரத்தையே.

தேசத்தின் வாயை முடிட நினைக்கும் புலிகளுக்கு ஒரு வார்த்தை: இதை முடுவதற்கு உள்ள ஒரே வழி முழுத் தேசத்தின் மக்களையுமே கொண்டுவிடுவதுதான்! அதைச் செய்யுங்கள். பின்னர் மனிதர்கள் இல்லாத தேசத்தில் புலிகள் மட்டுமே உறுமும் விடுதலை வாங்கித் தந்த பெருமை உங்களுக்குச் சேரும்.

உலகிகங்கும் வாழ்கின்ற தமிழ்பேசும் மக்களே....

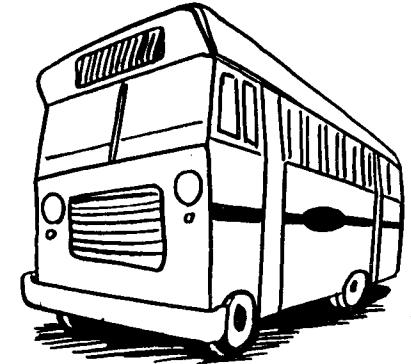
கேசவன்.. செல்வி.. தில்லை.. வரிசையில் இன்று புதிதாக மனியன்னை. இன்றும் எத்தனை பேரோ? இந்த மனிதப் படுகொலைகளுக்கு முடிவு கட்டுவது எல்லோரும் அழிந்த பின்பா?

- நண்பர்கள் (சமும்)

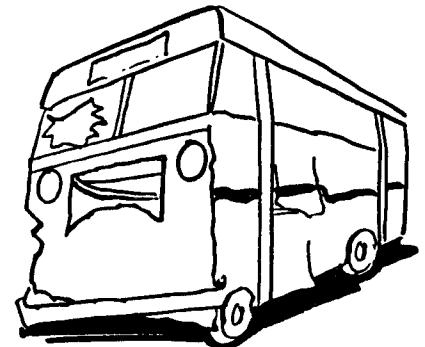
எந்நேரத்திலும் கொல்லப்படக் கூடிய குழலிலிடுந்து வரும் திப்பிரகரத்தை தியன்றவரை எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கேட்கவில்லை.

" இ.போ.ச. வின் கதை ! "

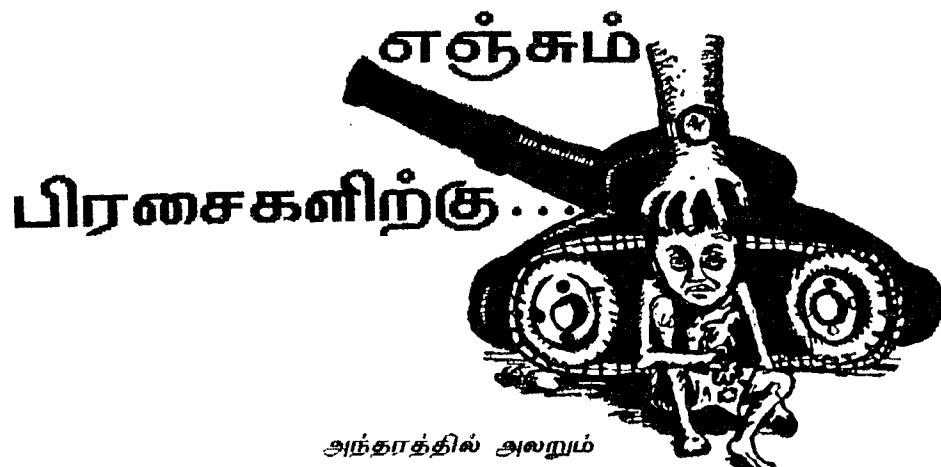
1. திலங்கைப் போக்குவரத்துச்சபை

2. மத்திய போக்குவரத்துச்சபை

(தொடர்ச்சி 77ஆம் பக்கம்)

அந்தாத்தில் அலறும்
சனக் குரல்வணகள்
பாவிலு நசிவில் பதறும்
பச்சினங் குழந்தைகள்.

பரிந்து பேசின் துரோகமென்பர்.
மறந்து வாழின், தேசியமென்பர்.

மாறுட அழிவில் மதம் கொள்
மந்தையர் கூட்ட விடு - தலை
மண்ணட்டோட்டு மயானமிள்ளி
மாவிரர் வாழ் செழுநிலமாம் !

உயிரினா மதிக்கும் உணர்விலான்
தலைமை வெறி கொள் போளில்
தாக்கலூம், தடுத்தலூம்
தரத்தினி லொன்றே.

மக்கள் அழிவில் மகத்துவம் பரப்பி
மயக்கும் பேச்சில் மழைவகள் விழ
மதி செய் தகுயிலா பெற்றோர் வாட
யிரம் பல செய்குவர் திப் பரணியிலே
இங்கே -

தத்துவ வித்தகர் தரகர் கூட்டம்
தலை பிய்த்து மயிர் பினக்க
முத்திப் பரவச மோன நிலையில்
மார்க்சீய ஞானப் பார்ஷவயினாலே
சகலமும் விளக்கும். விதண்டம் பினக்கும்.

மார்க்கின் மனிதத்துவமறியா நூனிப்
புல் மேய்ந்த மேய்ச்சல் கூட்டம்
வர்க்க விடுதலை பேச்சால் செய்யும்
தர்க்கம் புரிந்து மாற்பினில் தட்டும்

தோற்பது முடியா வெல்வது கடினம்
தோற்றத்தில் தேசியம் ஊசவில் முதலானித்துவம்
சரியும், பிழையும் சகலதும் அதுவே
அதுவும், திதுவும் திரண்டுமிருக்கும்.

நசிந்து, பிசைந்து கசக்கிப் பிழிந்து
காரணம் கூறும் காலம் தன்னும்
ஆனால் -

மாவிரர் அவர்கள் மக்களெதிரிகள்
வரலாற்றின் கோழைகள் மாறுடத் துரோகிகள்
வெடிப்பு நகர்ந்து கீற்று நுழைய
அகலுமிருநில் மெய்னம் புரியும்
சிதறும் தேசத்தின் எஞ்சம் பிரசைகளிற்கு.

*

ஏடன் பி.சந்தியாகோ (சமும்)

புலிகளிடம் 2 அம்சங்கள் !

தமிழ்த் தேசியமானது சிங்க எப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். தனிச் சிங்காச்சட்டம், தரப்படுத்தல், தொழில்-கல்வியில் தினப் பாருபாடு, திட்டமிட்ட குடியேற்றம், பொருளாதாரப் பாருபாடு, மஸையக மக்கள் வாக்குரிமை பறிப்பு என்பவையே தமிழ்த் தேசியம் உருவாகுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தனவாரும்.

தமிழ்த் தேசியம் குறுகிய தேசியவாதமே. அது யாழ்-கிந்து-சாதிய எல்லைக்குள்ளேயே உள்ளது. தின்த எல்லையைக் கடந்து ஒரு விரிவான தேசியம் தின்றும் உருவாகவில்லை.

இக் குறுகிய தமிழ்த் தேசியம்

ஆரம்பத்தில் அறுமிம்சை, பாரானும்றம், தினாக்கம் என மாற்றம் கண்டு திறுதியில் தவிர்க்க முடியாமல் ஆயுதப் போராட்ட வடிவம் எடுத்துள்ளது. திவ்வாயுதப் போராட்டத்தை பல அமைப்புகள் முன்னின்று நடத்தியபோதும், அவற்றினிடையே உறுதியான அரசியலின்மை, போவியான பெருமை, மக்கள் நிலையைப் புரிந்துகொள்ளாமை போன்றவற்றால் போட்டி, பூசல்கள் ஏற்பட்டன.

ஒன்று மற்றையதை மிழ்சிவிடுமோ என்றால்விற்கு புலிகளின் மேலாதிக்கப்போக்கு மேவிட, மற்றைய அமைப்புகளைப் புலிகள் தடைசெய்து தமது ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திக்கொண்டன. புலிகளின் தேசியம் ஏனைய சிறுபான்மை

தினங்களை ஒடுக்கும் அனவிற்கு குறுகியதாக உண்டு. எனவே புலிகளின் நடவடிக்கைகளை அவதானி த்தால் -

- 1) ஒன்னாயகமின்மை
- 2) மேலாதிக்கம்
- 3) ஏனைய சிறுபான்மை தினங்களை ஒடுக்கல்
- 4) மக்கள் விரோதச் செயற்பாடுகள்
- 5) சுய உற்பத்தியில் ஆர்வம் காட்டாமை

- போன்றவை புலிகளைத் தேசிய சக்திகள் என்பதைவிடபாவில் சக்திகள் என்றே நம்புமானிற்குள்ளன.

ஆனால் தீச் செயற்பாடுகளை மட்டும் கருத்திலெல்லாத்து புலிகளை மதிப்பீடு செய்யமுடியாது. ஏனென்றால் தின்றைய யுத்தத்தில் புலிகளுடைய செயற்பாடுகளை மதிப்பீடு செய்வதும் அவசியமானது.

கிலங்கைப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கிப் போராடும் ஒரே அமைப்பு தின்று புலிகள் தான். மற்றைய கியக்கங்களோ பேரினவாதத்தினையே மறந்து பிரேமதாசாவின் வாஸைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும்போது, புலிகளின் செயற்பாடு வரவேற்கத்தக்கதே.

அடுத்து, தின்திய மேலாதிக்கம் தமிழ்மக்களின் விருப்பத்தினையே கருத்திற்கொடுக்காது, தன் அதிகாரத்தினை நிலைநாட்டும் வற்புறுத்த

வில் ஒரு உடன்பாட்டைக் கொண்டு வந்தபோது - அதனுடன் சமரசம் செய்யும் போக்கு திரும்தபோதும் - அந்தப் பெரிய வஸ்ஸரகை எதிர்த்துப் போராடிய அமைப்பு புலிகளே. அந்த யுத்தத்தைப் புலிகள் தான் தொடங்கினார்கள் எனக் குற்றம் சாட்டுவது பிழையானது. ஏனென்றால் இலங்கைப் பேரினவாத அரசு தின்திய திராணுவத்தை அனுப்புவதற்கு புலிகளுக்கு ஆயுதங்கள் வழங்கியும் திருக்கிறது.

இங்கு சமரசம் திருக்கழுட யாது. காரணமில்லாமலே யுத்தம் தொடங்கியிருக்கும். அந்த வகையில் புலிகள் முந்திக்கொண்டார்கள் என்றே பார்க்கவேண்டும்.

எனவே புலிகளிடம் திராணு அம்சங்கள் உண்டு என்றே பார்க்கலாம்.

1) தமிழ் மக்களின் தேசிய அபிலாசையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் தமிழ் மக்கள் சார்பாக மோசமான அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்து தமிழ் மக்களின் நலனுக்கு விரோதமாய் உள்ளது.

2) தின்றைய நிலையில் கிலங்கைப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கிய ஒரே அமைப்பாக உள்ளது.

இந்த மதிப்பீட்டால் புலிகளை

"எங்கடை இயக்கம் செய்யிற அநி யாயங்களைத் தெரிஞ்சு கொண்டு தானே அவன் காச சேக்க எங்க ணோடை வந்துகொண்டிருந்தவன். இப்ப ஏன் வரமாட்டானாம்?"

"ஊரிலை அவன்றை விட்டிலையும் எங்கடையாக்கன் தங்கடை கைவரி கையைக் காட்டியிட்டனம்"

- இன்னன்னா

பிரஸ்தைகளின் முடிவிற்கு...

வெறுமனே தேசிய சக்தி என்று பார்ப்பதைவிட, அதற்கும் மேலாக அதன் பாலிஸ செயற்பாடுகளும் காணப்படுவதால் முழுதாகவே தேசிய சக்தி என ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதே எனது கருத்து.

ஆனால் மாற்று அமைப்பு இல்லாத நிலையில் புலிகளைத் தேசிய சக்தி எனவும் பார்க்கலாம்!

ஞ.பத்மலோசனி (அழும்)

கவனஞ்செலுத்தி வாசித்து வந்தோம்.

"தேசத்தின் குறிப்புகள் பிற்போக்குத் தேசியம் பேசுகிறது, புலிக்குக் காவடி தூக்குத்" என்றிறல்லாம் பலர் புலம்பியபோது, அதன் சில கூறுகளை வைத்து எட்டபோடாது கவனமாக, மென்னமாக திடுந்தோம். எனினும் அதன் பயனுள்ள பல கூறுகளை எமக்கு மிகவும் வேண்டியவர்களுடன் விவாதித்தும் வந்தோம். ஆனால் கலம் 49இல் வந்த குறிப்புகள் மிகவும் வேதனையையும், விரக்தியையும் கூட்டிவிட்டன.

இன்றைக்கு நாமினுக்கிள்ற சூழ்நிலையில் அறிவை வெற்றத்துக் கொள்ள, வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ள மொழி தடையாக ஒரு புறம், மறுபுறம் தாய்மொழியில் கியலக்கூடிய நூல்களைப் படிக்க முடியாத அவைம். திதற்குன் அகப்பட்டு நம்மிடமிருந்த அறிவுப்பரப்பையுமிழந்து, படித்துச் செரித்தவற்றையுமிழந்து வெறும் ஜடமாக விடும், வேலையுமாக முடங்கிவிட்டோம். கிந்நிலையில் எதையும் விமர்சிக்க முடியாத நிலையில், மிகவும் அறிவு மங்கிய துவல நிலையிலிருந்துகொண்டு, நாம் கற்றுச் செரித்த அறிவின் துணையுடன் தேசத்தின் குறிப்பு மது சில கருத்துகளை முன்வைக்க முனைகின்றோம்.

1852ஆம் ஆண்டில் கார்ஸ் மார்க்ஸ் எழுதிய "The eighteenth brumaire of Louis Bonaparte" எனும் நூலை ஒன்றை நூற்றாண்டு திடைவெளிக்குப்பின், நவகாலனித்துவத்திற்குன் விழுந்துவிட்ட திலங்கை போன்ற நாட்டினது வர்க்க உறவுகளை விளக்க அப்படியே ஒப்புவிப்பது குழப்பமாகவுள்ளது. தின்கறை நவகாலனித்துவம் முன்றாமுலக நாடுகளின் தேசியப் பண்புகளை - மொழி, கல்வி, பண்பாடு, தேசநலன், தேசப்பற்று. தின்னபிற - அழித்து, தொங்குசதைப் பண்பாட்டு மனோபாவத்தையும், அதற்குன் நிலையும் தொங்கிப் பிழைக்கும் நிலையையும் சிந்தனாமுறையில் வலுவேற்றிய பின், நவன விழுந்நான முதலாணியம் தரகு முதலாணிய ஏனிலையிலைகளாக முன்றாமுலக கையும், அம்மக்களையும் ஆக்கியபின் மார்க்கஸைக் கடக்காமல் அவரது கருத்தோடு எல்லையிடுவது சரியாகுமோ?

திலங்கையில் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் காலனிய-நவ காலனியத்தன்மையாலும், குறுந் தேசியப் பண்பாலும் நலிந்து கிழுதி நிலையடையும் நிலையில் அங்கு குட்டி முதலாளிய வர்க்க கியல்புகள் 1852ஆம் ஆண்டு பிரான்சில் நிலவிய நிலைமைகளுடன் திசையமுடியாது.

திலங்கையில் வேண்டுமென்றால் தரகுமுதலாளிய வர்க்கத்தில்

தொங்கும் குட்டித் தரகுழுதலானிய
வர்க்கமே - சார்புத் தேசிய முத
லாளியமே - நிலைக்கிள்ளதென்று
கூறமுடியும். இருப்பினும் இதுபற்றி
நான் முழுமையற்றிருக்கிறேன்.

புலிகளைப் பற்றிப் பிரதைகள் மிகவும் தவறானவொடு முடிவுக்கு வந்துள்ளார்கள். (1852ஆம் ஆண்டின் கார்ல் மார்க்ஸின் நிலை அப் படியே பொருந்துவதால் வந்த நிலையோ அல்லது "ஒப்பந்த விமர்சகர்களாக" மாறிவிட்டார்களோ?) கலம் 49கில், பக்கம் 52கில் "ஒம். புலிகள் தரகு முதலாளியத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதென்றால் ஒடுக்கப்பட்ட தேசமிமான்றின் தரகு முதலாளித்துவம் போகக் கூடிய உச்ச எல்லைக்கு அது போயிருக்க வேண்டும். இந்திய அரசை முற்

"ஏங்களை வெளிநாட்டமைச்சர் அறுக்காமல், குறுக்காமல் நாட்டி வையே இருக்கிறார். அப்ப ஆயுத எங்கள் வாங்க ஆர் போகின்ம?"

“வியாபாரத்திலை போட்டியள் கூடி யிருக்கிறதாலை இப்ப ஆயுதங்களை நாட்டுக்குள்ளையே கொண்டு வந்து குடுக்கிறார்க்களாம்”

- ராசன்

நாக நம்பி ஆயுதங்களை ஒப்படை த்திருக்க வேண்டும். அல்லது தில ங்கையரசின் ஒற்றையாட்சி அது காரத்திற்கு உடன்பட்டிருக்க வேண்டும்", "ஆனால் புலியன் அதற்குப் போகமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாதே", "உண்ணமைதாம். அது போகும்போது வரவேண்டிய பிரச்சினை. திப்போதுள்ள பிரச்சினை அவர்களின் போக்கு திதுதான் என்று காட்டுவது" ... திப்படி அவர்கள் உரையாடுகிறார்கள்.

கிங்கு கிந்தியாவை எதிர்த்தது, கிந்தியப்படையை எதிர்த்தது, எதிர்ப்பது எல்லாம் தரகு முதலாளியதற்கு அப்பாற்பட்டதாம். இதனால் புலிகளை முதலாளிய தேசிய வாதிகளாகப் பிரகடனம் செய்கிறா

ପ୍ରକଳ୍ପ

தராகு முதலாளியம் திந்தியாவை எதிர்க்க முடியாதா? உலகம் திந்தியாவுடன் முடிவற்று விடுகிறதா? உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் துணையுடன் திலங்கைச் சிங்கள தராகு முதலாளியம் திந்தியாவை எதிர்க்க வில்லையா? Voice of America திலங்கையில், திந்தியாவை எதிர்த்து திலங்கைத் தராகு முதலாளித் துவ அரசால் அறுமதிக்கப்படவில்லையா? சென்ற அந்தனி, நானத் திற்கூடாகவும் பல்முறை திந்தியர் திலங்கைக்கு தூதுகளும், நம்பிக்கையுறுதிகளும் கொடுத்தும் திலங்கை மாறியதா? இவை கேள்விகள்.

ஆனால் புலிகள் ஏன் திந்தியாவை எதிர்த்தார்கள்? புலி மட்டுமாக இலங்கையில் ஆயுத தியக்கமாக இருந்தது? புலிகள் ஆயுதங்களைக் கொடுத்துவிட்டு பின்பு கைவசம் ருந்த ஆயுதங்களுடன்தானே போராடின? சமுத் தரங்குமுதலாளியை அல்லது சார்புத் தேசிய முதலாளியை புலிகளின் ஜடாக முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கிறதா?

புலிகளுக்குப் பயம். தம்யிருப்புக்கு சக ஆயுதக் குழுக்களால் ஆடத்து என்பதும், திற்நியா தம்மை மட்டும் தமிழ்த் தரகு முதலாளியத்தின் பிரதிநிதிகளாக ஏற்கப்போவதில்லையென்ற அச்சத்தாலும் ஆயுதங்களைப் பதுக்கி வைத்தார்.

கன். அவர்கள் நினைத்தபடி இந்தி
யா சென்றது. மீண்டும் எதிர்த்தார்
கன், போராடினார்கள் பிரஸைக
ஊல் முதலாளியத் தேசியவாதியா
னவர்கள்.

பிரஸைகன் கலம் 48கில் எழுதிய மாதிரி "புலியின் போக்கு முதலாளியத் தேசியவாதத்தின் இன்றைய போக்குடன் பொருந்துவது" பற்றிய மதிப்பில் தேசிய முதலாளியம் புலிகளையும், அவர்கள் செயல்வையும் விடச் சிறப்பானது என்ற தெளிவின்மையால்ல மேற்காட்டிய புலிகள் பற்றிய எனது கருத்து உருவானது.

அத்துடன் பிரஸைகளே குறிப் பிட்டுள்ள சிந்தனையில் ஆதிக்கஞ் செலுத்துகின்ற “தன்னியல்பு” அவர்களுக்கே தொத்திவிட்டதோ என்ற அச்சம் எனக்குண்டு. இல்லையேல் இந்திய இராணுவத்தை, இந்தியாவை எதிர்த்தால் புலிகள் தரங்குமதி ஸாசிய சக்திகளில்லை என்ற முடிவுக்கு வருவார்களா?

தரகு முதலாளியத்தின் பண்பு
மிகவும் சிக்கலானது. அது சாராம்
சத்தில் தன்னையொரு தேசிய சக்
தியாகக் காட்டி நிற்கிறது. எனினு
ம் அது தன்னையே விற்று தன்
வயிறு வளர்க்கத் தன் எழுமானர்க
ளின் சிகிரெட் ஆங்ரேயைத் தூக்
கித் திரியும்.

கிழந்திலையில், கிலங்கையில் நிலவும் முதலாளியம் பற்றிய முழு ஸமயான பார்வையாக தரகு முதலாளிய ஆழஞ்சைக்குள் முடங்கிய தேசிய முதலாளியம் தன்னியல்பு கண கிழந்து சார்புத் தேசியக் குட்டி முதலாளியமாக முகிழ்க்கி றது. அது தன்களையிடாரு “டாசா” வாகவோ அல்லது “பாலி”, “நவ லோகா”வாகவோ அல்லது சண்முகம், சூரணம் வகையறாக்களாக வோ காட்டமுடியாது. அப்படிக் காட்ட நவின விருந்தான உலக ஏனதிபத்தியமும், அதன் அடிவருடி கணும் திப்போதைக்கு விடப்போவ தில்லை.

இறுதியாக, புளிகள் பற்றி
புதிய பார்வையைத் தொடங்குவத
ந்தாகவே இவையின்று கூறி
புதிய வழிக்காகக் காத்து நிற்கி
நோம். அத்துடன் இலங்கையில்
நடப்பது தடுப்பு யுத்தமா அல்லது
அழிவு யுத்தமாவென்று நாம் பட்டி
மன்றம் நடத்தவில்லை. ஏனெனில்
இலங்கைச் சிங்கன் -சியோனிஸ-
பேசுத் தே மேலாதிக்க-இனவாத
அரசின் இனவொடுக்குமுறைக்கெ
திரான போராட்டத்தை புலி தண்
நல்லுக்காக கையகப்படுத்திப்
போராடுகிறதென்பதில் எமக்குத்
தெளிவுண்டு. இன்று கைமாறியின்
இனவொடுக்குமுறைக்கெதிரான
போராட்டத்தை ஈழ-இலங்கை மக்
கள் தமது விடுதலைக்கான போரா
ட்டத்துடன் இணைக்க வேண்டியுள்

எனது. இது எப்படிச் சாத்தியமாகப் போகிறது என்பதற்கு விடை எனினால்தாகவில்லை. ஈழ-இலங்கை கீழ்த்தட்டு வர்க்க மக்களின் கைகளின் ஹேயே இது தங்கியுள்ளது.

- ப.வி.பீரங்கன்

மெள்ளம் /
மரணம்.

* வளவு

கற்றும்
தப்பினால்
மரணம்

ஆ
னா
ல்
மென்னம்
அல்லது
மரணம்
எ
ன்
ப

து
மனச்சாட்சி
உள்ளவர்கள்
விதி
ஆயிற்று...
எ
ம

து
தாயகத்தில்.

என் நிலாருக்கு ,
 உணவுள் எழுதுவது :
 திப்போதெல்லாம்
 ஜோப்பாவில்
 திருச் சேரமெடுப்பதாக
 அறிவித்தாய் !
 உனக்குத் தெரியுமோ ?
 திங்கே நிரந்தர திடுட்டு !
 வெடிகுண்டு வெளிச்சத்தில் மட்டும்
 புத்தகம் படிக்கிறோம் .
 உனது கழுதம் கூட !

புகைவண்டி அடிக்கடி வராது
பிரான்ஸைப் போல.
மரங்களும், துப்பாக்கியும்
அடிக்கடி திரியும் தெருக்களில்
மனிதர்களும் போகிறார்கள் .

நீயும் நானும்

குங்கான் 1010

କୁର୍ଣ୍ଣ କୋଟି ଅଷ୍ଟାପଦ୍ମ

கரங்களைக் கோர்த்து
ஆறுதலாய் அமர்ந்திருந்த
வயல் பச்சையும் வளப்பும்
கண்ணொரத்தில் நிற்பதாய்
எழுதினாய் !
எங்கள் தேசத்தின்
திரத்தச் சிவப்பையும்
நினைவில் கூவத்திருப்பாய்
என்றே நம்புகிறேன்.

அந்நிய தேசத்தின்
கட்டிடக் குவியல்
கண்ணைக் குத்துகிறதா உள்கு ?
இங்கே
கிடந்த சுவரிலும்
கிரத்தக் கீறல்கள்.
திடைக்கிடை
அவர்களின்
தியாகம் அழறந்த
சுவரோட்டிகள்.

பிறப்பு: 1980.... திதம்கும் மேல்..

ந் தின்றும்
சுகந்தானா ?

அன்பே,
உள்ளு அழைப்புக்கு நன்றி.
இந்தத் தேசத்தின்
இரத்தச் செடுக்கோடு
தின்றுமொரு அகதியா ?
தூரோப்பாவிற்கு
அகதிகள் போதும் !
எமது தேசத்தில்தான்
மனிதரும், மனிதமும்
பற்றாக்குறை.
எப்போது ந் வருகிறாய் ?
எனக்கு நம்பிக்கை திருக்கிறது.
நீயும் நானும் நிசைவுக்கோடு
வாழ முடியும்
சில கணங்களாவது !
தின்றங்களும்,
உள்ளவன் சிந்து.

*
ஷாரங்கிராமன்

(கலம் 49இன் தொடர்ச்சி)

சோவியத் நாடும், வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளும், கியுபாவும்.

கியுபாவின் வர்ச்சியானது, வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளின் தொழிற் பங்கட்டு முறையினால் வந்த பெறுபேறுகளே. இந் நாடுகளின் சர்க்குலைவுகள் தின்று கியுபா விற்கு புதிய அடிப்படையான, அவசரமானதும், கடினமானதுமான சீரமைப்பு நிபந்தனைகளை உடனவாக்கியுள்ளன.

1991இல் தினுந்து கியுபா ரஷ்யாவிலிருந்து திறக்குமதியாகும் பொருட்களுக்கு முன்னர் வார்சோ நாடுகளுக்குச் செய்துவந்தது போல

கியுபா :

தின்றும் எத்தனை
நாலும் ?

ஞபினில் அந்நியச் சௌலாவளியைக் கெலுத்த முடியாது. மாறாக இனி பெறுமதிமிக்க வெளிநாட்டு நாணயமாகச் செலுத்த வேண்டும்.

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் தினுந்து மேலும் அதிகரித்த ரஷ்யாவடான உற்பத்திகளின் மாற்று இதன் மூலம் திரத்தாகிப் போகும்போது இது கியுபாவிற்கு மிகவும் பாரதாரமான ஆபத்தாகும்.

கியுபாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தக நிலுவை தொடர்ச்சியாகக் கூடி கீகாண்டு போகிறது. இதனைச் சமன் செய்ய ரஷ்யா கடன் வழங்கியது. இக் கடன் தற்போது மொத்தம் 17.1 மில்லியன் ழ.ஏ.ஸ் டொலர் தூகிலிட்டது. கியுபாவின் மொத்த வெளிநாட்டுக் கடன் 31

மில்லியன் டி.ஏ.ஸ். டொலராக இரு க்கிள்ளது என்று கருதப்படுகின்றது.

வரச்சியடைந்த முதலாளித் துவ நாடுகளுக்கும் 3தும் உலக நாடுகளுக்கும் திடையிலான வர்த்தக நிலைமையைப் போலவே, கிழக்கு ஜோப்பிய நாடுகளுக்கும், கியூபாவிற்கிடையான வர்த்தக நிலைமையும் மூலப்பொருள் ஏற்று மதியாளராகவும் பின்னர் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் திறக்குமதியாளராகவும் திடுந்து வந்துள்ளது.

கியூபா மிகவும் குறைந்த அளவிலான பொருட்களையே ஏற்றுமதியாக்கியது.

ஏற்றுமதி:

சௌ - 80%
எலுமிச்சம் பழும் - 2%
நிக்கல் - 5%

கிழக்குமதி:

எரிபொருள் / மசிகண்ணை - 47%
இயந்திரங்கள் - 35%

சோவியத்நாட்டில் கியூபா மதான சலுகையை ஆட்சேபிக்கும் குரல்கள் கிஸம்பியுள்ளன. திடுந்தும் கியூபாவிற்கு நன்மையளிக்கக் கூடிய விதத்தில் 1990தும் ஆண்டில் 14 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் வருமானம் பெற வியாபார ஒப்பந்தங்கள் ரஷ்யாவுடன் ஒப்பந்தமாகியுள்ளது. திடு தியு

விடு நாடுகளுக்கும் திடையிலான வெளியுறு வர்த்தகம் மேஜும் 8.7 விதத்தால் அதிகரித்துள்ளமையையே காட்டுகிறது.

கடந்த 5 வருட காலத்தில் திடுவிடு நாடுகளுக்கிடையிலான உற்பத்திக்கால பரிமாற்றத்தின் மொத்தப் பெறுமதி 13.2 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் ஆகும். அடுத்த 5 வருடங்களுக்கான ஏற்றுமதி, திறக்குமதி வர்த்தகத்தின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய அந்நியச் செலாவளியின் மொத்தத் தொகை 23.25 மில்லியன் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கியூபாவின் தின்றைய பிரச்சினையே இவை யாவும் "எதிர்பார்ப்புகள் மட்டும்" என்பதே.

தொரணமாக 1990தின் முதல் அரையாண்டுக்காலப் பகுதியில், கிழக்கு ஜேர்மனிக்கால சௌ ஏற்றுமதியானது ஒப்பந்தமாகிய தொகையின் 10% மட்டுமே என்பதையும் - அதேவேளை திட்டவாப்பந்தம் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் 5% என்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டியவை.

கியூபாவின் வியாபார ஒப்பந்தக்காரர்களான கிழக்கு ஜோப்பிய நாடுகளில் வெளிநாட்டு வர்த்தகத் தின்றைக்களங்கள் அல்லது அமைப்புகள் கலைக்கப்பட்டோ, காணாமலோ போய்விட்டன. திடுவால் கியூபாவின் பழக்கமான,

வழக்கமான நுகர்வோர் மறைந்து விட்டனர். மேஜும் திடுத்தப் பழக்கமான, வழக்கமான நுகர்வோர் சந்தையில் திடுந்து கியூபாவின் உற்பத்திப் பொருட்களும் அப்புறப் படுத்தப்பட்டு வருவதும் தெரிகிறது.

1990தில் ரஷ்யாவுடன் நடந்த வர்த்தக வருமானத்திற்கும் "எதிர்பார்த்த" வர்த்தக வருமானத்திற்குமான விதத்தியாசம் எவ்வளவு என்பதை அறியமுடியவில்லை. ஆனாலும் எரிபொருள் வழங்கலில் ஏற்பட்ட குறைப்பு கியூபாவின் பொருளாதார வீழ்ச்சியில் மேஜும் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளதைத் தவிர்க்க முடியாதிடுப்பது உண்மையே.

அசாத்தியமானதுச் சாத்தியமாக்கலாமா?

ரஷ்யாவின் பொருளாதாரத் தேவை, போஸந்தினதும் ஹாங்கோரி யினதும் துரிதகதிப் பஞ்ச நிலைகளில் திடுந்து பிடல் கல்ரோவின் வாதமானது நியாயமானதாகவே திடுக்கிறது.

"முன்னைய வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளின் தற்போதைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைக்க முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்புத் தர்வாக அமையப் போவதில்லை. அது ஆர்ஜன்ரனா, பிரேசில் போன்ற நாடுகளை அழிவுக்குக் கொண்டு வந்தது. மேஜும் வத்தென் அமெரிக்காவின் சிறிய நாடுகளை பூரண செலமயாக்கியது. முதலாளித்துவம் திடுந்தும் என்ன செய்யலாம்? பாரிய மக்கள் கட்டத்தின் பெரும்பான்மையினரை ஏழைகளாக்கி

சமூகப் பிரச்சினைகளை இன்றும் கூற்றும்பட்டுத்தும். ஒரு சிறிய மேல்தட்டு வர்க்கத்தை உருவாக்கி நாட்டுக்கு வெளியே அவர்களது திலாபத்தை கொண்டு வருவதற்கு உதவும்"

பெரு நாட்டில் அவன் கார்சியாவின் (Alan Garcias) சமூக சனாயகப் பாஸ்தயில் ஏற்பட்ட முறிவுகள், வத்தன் அமெரிக்காவில் இந்த சமூக சனாயகப் பாஸ்தக்கு அநேக ஆதரவோ சாத்தியங்களோ தில்லை என்பதையே காட்டி நிற்கின்றது. அப்படியானால் பிடிலின் மாற்று வழிதான் யாது?

ரஷ்யாவின் ரூபின் கிணாக்கப் போவதில்லை. எனவே மக்களின் அரசியல் நடத்தைகளைக் கொண்ட இதற்கான வழி ஒன்று திருக்கின்றதா என்பதை நிர்ணயிக்கமுடியும். திப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு கான தின்றைய தேவையான மக்களை அனிதிரட்டுவதென்பது "மேவிழுந்து முடுக்கியிடப்படுவர்களால்" முடியாது. அது அரசியல் ரதியில் சரியானதாகவும் தெரியவில்லை.

உற்பத்தியின் வளர்ச்சியானது உற்பத்தியானர்களுடனான உண்மையான கலந்தாலோசிப்பின்றி நடைபெற முடியாது. ஒரு திறந்த பரவலான விவாதமின்றியோ, வெகுசன, சமூக தொடர்புச் சாதனங்களின்

சனாயகப்படுத்தவின்றியோ உண்மையில் அரசியல் சார்ந்திருக்காத தொழிற்சங்க, வெகுசன அமைப்புகள் இன்றியோ பிடல் கண்ணரோவி னால் ஒரு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அளியை, அதற்கான உறுதியான அடிப்படையை ஸ்தாபிக்கமுடியாது.

ஆனால் இங்கே முன்மொழியப்பட்ட இந்தப் போக்கில் சென்ற அல்பானியத் தலைமை இன்று நிலைகுலைந்து நிற்கின்றது. இன்று அல்பானியாவில் நடைபெறுவது நானை கியுபாவிலும் நடைபெற வாம். சோசலிஸத்தில் மேஜும் புதியவற்றைக் காணவினமுந்த சக்திகள் சோசலிஸத்தையே விரும்பாத சக்திகளால் தன்னிவிழுத்தி நசிபட்டுப் போய்விட்டதை - அந்த ஆபத்தை - நாம் இன்று கிழக்கு ஜேர்மனியில் பார்க்கின்றோம். இந்த திக்கட்டான் நிலையில், வெகுசனத் திரளில் யதார்த்தப் பங்களிப்பின் மூலமே தீர்க்கப்படக்கூடிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை கியுபா எதிர்நோக்கியுள்ள நிலையில், திப் பிரச்சினையில் முழுகுவதைக் காட்டிலும் கியுபாவில் தொடர்ந்தும் சோசலிஸம் நிலவுவதே சாத்தியமாகும்.

எனிலும் இன்றுள்ள தலைமையைக் காப்பாற்ற தேசிய ஒற்றுமையைப் பேறுவதும், அதற்காக அடக்கமுறை தியந்திரங்கள் பாவிக்கப்படுவதும் நடைபெறலாம். அதுவே

நிச்சயமாக கியுபாவின் சோசலிஸ அபிவுக்கு வழிவகுக்கும் ! 32 வருடங்களாக அமெரிக்காவின் ஆஸ்யும் திதுவாகும்.

(திக் கலத்தில் முடிவுறும் தித் தொடர்கட்டுரை ஜேர்மனிய கொம் யூனிஸ இணைப்புக்குழுவினால் வெளியிடப்படும் "ak" தொழிலாளர் போராட்டம் என்ற பத்திரிகையிலிருந்து சுருக்கமாக்கி, தமிழாக்கப்பட்டுள்ளது. திக் கட்டுரை பற்றிய கேள்விகள் திருப்பின் அவற்றுக்குப் பதிலளிக்க ஜே.கோ.தி.குழு விரும்புகிறது. திருப்பின் அறுப்பிலையுங்கள்.)

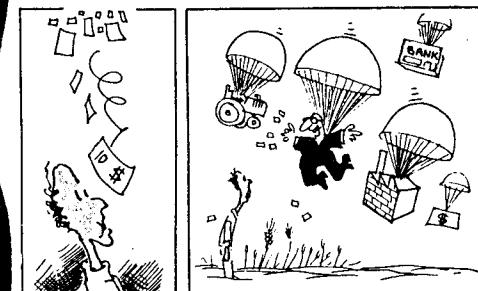
தமிழில்: பெண்டிக்ற்

எப்ரல் மாத

இரவல் தூண்டில்

"உயிர்ப்பு" சஞ்சிகையில் வெளியான "தேசிய சக்தி பற்றிய சில பிரச்சினைகள்" என்ற கட்டுரை மறுபிரசரமாகிறது.

"வறிய நாடுகள்"

(தொடர்ச்சி 54தும் பக்கம்)

மதிய போசன இடைவேளை யிள்போதுதான் உதயறுடன் ஸம் பெர்த்தையும் தலைப்புப் பற்றி கதை க்க முத்துவுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. சாப்பாட்டு அறையில் மேசையின் எதிரும், புதிஞமாக அமர்ந்தி ருந்தார்கள். அங்காலும், இங்காலுமாக கிறிக், போலந்த, டொச் சக தொழிலாளர்களும் சாப்பிட்டுக் கொண்டுந்தார்கள். கோப்பி மணமும், சலாமி, ஷிங்கன் மணமும் கலந்து மணத்தன.

"நாளியதான் எரிச்சிருப்பாங்களோ?" முத்து கேட்டான்.

"வேறை ஆர் செய்திருப்பாங்கள்? பொலிஸ் வந்து எரியிறதைப் பாத்துக்கொண்டு நின்டதாம்"

"அரசாங்கத்துக்கு கெட்ட பேரேஸ்லே வரும்"

"உண்மையான நியூஸ் வெளியிலை வந்தாலெல்லோ? அதுதான் நடக்கிறுதல்லாம் விபத்துத்தானே என்னு பேப்பரிலை நியூஸாய் வருகிறது"

"போற் போக்கிலை என்ன நடக்கும்?"

"கொலையன் நடக்கும்"

"பாவம் அந்தப் பமிலி. நாட்டிலை இருந்தால் உயிர் போயிரும் என்னு இந்த வந்தா இப்பிடிக் கருக்கிப் போட்டாங்களே. பதின்மூன்று வயசுப் பிற்கக் குழந்தையும் எரிந்துகிப் போய்க் கிடந்துதாம்"

முத்து மண்ணிறப்பான் சாப்பிட்டு முடித்துக் கோப்பி குடித்தான். சிலோன் கோப்பி மணம் சட்டென்று பரவியது. இடைவேளை முடிய இன்றும் எட்டு நிமிடங்கள். சிலர் புகைத்தார்கள்.

"எனக்கெண்டால் இங்கத்தையில் வாழ்க்கை வெறுத்துப் போச்சு. முந்தி மாதிரி இல்லை இப்ப நிலை மை. வரவர மோசம். பஸ்லிலை, ரெயினிலை போகேக்கையெல்லாம் எரிக்கிற மாதிரிப் பாக்கிறாங்கள். ஏசுராங்கள். சின்னப்பின்னையான் கூடி நேகர் என்னு ஏசுதுகள். சீர்ன்னு போச்சு"

"எல்லாருக்கும் திது பிரச்சினைதானே?"

"ஏவ்வை எல்லாருக்கும்! இப்பிடிப் பிரச்சினையான் இருக்கெண்டே கணசனத்துக்குத் தெரியாது. சொன்னாச் சிரிக்கிறாங்கள். எருமை மாட்டிலை மழை பெய்யுற மாதிரித்தான்"

"அப்ப என்ன செய்ய உத்தேசம்?"

"நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போகலாமோவெண்டு யோசிக்கிறன்"

"என்றை ரூம் மேற் என்பத்தி நாலாம் ஆண்டிலையிருந்து இந்தா போறன் என்னு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான்"

முத்து இதற்கு எதுவும் சொல்லவில்லை. அவறுக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. எல்லாம் வெறுத்திருந்தது.

இடைவேளை முடிந்து மறுபடிவேலை ஆரம்பித்துவிட்டது. இயங்கிரங்களின் சத்தத்துடன், பொதிகளைத் தண்ணும், வண்டில்கள் ஒடும் சத்தங்களும் சேர்ந்துகொண்டன. முழு அசுத்தமான வளி. இரசாயனம் கலந்திடுந்தது. சுவாசிக்க அனைத்து வேலையாட்களும் நிரப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

"முண்டாவது மெசினிலை நிகிற போலந்துக்காறுவை ரண்டு நாளாய்க் காணேலை. கிறுங்கோ?" இயந்திர இரைச்சிலை மறிக்கொண்டு முத்து கேட்டான்.

"உங்குத் தெரியாதே. அவறுக்குக் குண்டிக்கண் குடுத்தாச்சு"

"ஏன்? ஒழுங்காய்த்தானே வேலை செய்தவன்"

"வேலையாலை நிப்பாட்ட வேணுமிண்டால் உதொரு காரணமே. முதலாளி இந்தப் பக்றியின்றை அறைவாசியை போலந்துக்குக் கொண்டு போட்டான். அங்கை கூலி மலிவாம். டொச்மாக்கை விடபோலந்துக் காசு பெறுமதியும் குறைவுதானே. அந்தக் காசிலை சம்பளம் குடுத்தா, இங்க குடுக்கிற

சம்பளத்தின்றை அரைவாசிதான் முதலாளிக்கு முடியும். அதாலை சம்மா ஒரு சாட்டை வைச்ச இஞ்ச ஆக்கணக் குறைச்சுக்கொண்டு வாறான். போலந்துக்காற்றுக்கு வேலையாலை நிப்பாட்டேக்கை முனா சொன்னாளாம் நீ போய் போலந்திலை இருக்கிற பக்றியிலை வேலை செய்யென்டு"

"அநியாயமடாப்பா. அவன் பிண்ண குடிக்காறுள்ளே"

"முனாமார் எப்ப நியாயமாய் இருந்தவங்கள்?"

"ரண்டு வருசமாய் பக்றிக்கை நின்டு அவனும் இந்த ஆத்தைக் காத்தைச் சூடிச்சவன்தானே. முக்காலை சனி கறுப்பாய் வருஞ்சிதன்டு சொன்னான். முனா வெஸ்ஸ மோன் உப்பிடிச் செய்துபோட்டான்"

உயன் ஒருக்கனம் தனக்கான மெடினை மறந்து, முத்துவைப் பார்த்தான். முத்துவின் கோபம் உண்மையானதா அல்லது சம்மா பொழுதுபோக்குக்கா என்று கணிப் பலதுப் போலிருந்தது அவன் பார்வை.

"என்ன அப்பிடிப் பாக்கிறாய்?"

"ஒண்டுமில்லை"

மறுபடி வேலையில் முழுகினார்

கள். இயந்திரங்கள் மூலங்களைச் சாப்பிட்டு, உற்பத்திகளை அளவு கணக்கில்லாமல் தூப்பிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றுடன் மனிதர்கள் வியர்க்க, வியர்க்கப் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இயந்திரங்களை அவர்கள் கவனிக்கிறார்களா, இயந்திரங்கள் அவர்களைக் கவனிக்கின்றனவா என்பது மாயமாக இருந்தது. இரத்தத்தையும், மின்சாரத்தையும் உறிஞ்சியபடி நேரம் போய்க் கொண்டிருந்தது.

வேலை முடிந்தபோதுதான் எல் லோரூம் பெருமுச்சு விட்டார்கள். அடுத்தநாள் வேலைக்காகத் தங்கள் மிகுதி நாளில் தயாராக அவரவர் வழிகளில் போனார்கள்.

"எவ்வளவு பிரச்சினையள் பாத்தியே?" நடந்துபோகும்போது உதயன் கேட்டான். மார்ச் மாதத்திற்குரிய மழைத்துளிகள் விழுந்து கொண்டிருந்தன. காற்றில் ஏழு பாகை குனிர் இருந்தது.

"எல்லா கிடமும் பிரச்சினைதானென்டால் என்ன நிலையடாப்பா? உலகம் அழிஞ்சால்தான் ஒரு முடிவு கிடைக்கும் போலிருக்கு"

"எப்ப யெகோவாயிலை செந்தனி?"

"என்ன உப்பிடிக் கேக்கிறாய்?"

"இல்லை. உலகம் அழிஞ்சால் தான் முடிவு கிடைக்குமென்டுறாய். அதுதான். ரண்டாயிரம் வருசத் திலை உலகம் அழியப் போகுதென்டு அவங்கள்தான் சொல்லிக்கொண்டு திரியிறாங்கள்" உதயன் சிரித் தான்.

மழை பெரிதாகக் கூடிய சாத்தியங்கள் தென்பட்டன. பஸ் தரிப்புக்கு இன்றையும் நடக்க வேண்டும். வேலையில் சத்திழந்ததால் சோர்வாயிருந்தார்கள்.

"நாங்களென்னடாப்பா செய்யலாம்? எவ்வளவு சின்ன ஆக்கள் நாங்கள்" என்றான் முத்து.

"சின்னளென்னடால் ஒரடி அஞ்சங்குலம்...? நாங்கள் சின்னனென்டு நீ எப்பிடி அளவெடுக்கிறாய்?"

"கொஞ்சப் பேர்தானே பாதிக்கப்படுறம். உலையுறம். கஷ்ரப்படுறம்."

"எண்டு நீ நினைக்கிறாய். பாதிக்கப்படுற ஆக்கள்தான் உலக சனத் தொகையிலை கூட. தாங்கள் பாதிக்கப்படுறோம் எண்டதைத் தெரிஞ்சுகிகொண்ட ஆக்கள் குறைவெண்டு சொல்"

"எல்லாரும் தெரிஞ்சுகொள்ளுதெப்ப?"

"நல்ல கேள்வி. மறுமொழியை நீயே தேடு"

பஸ் பிடித்து, ட்ரெயின் எடுத்து, முத்து அறைக்கு வந்தபோது நூனம் சமைத்து வைத்திருந்தான். இருவரும் சேர்ந்து சாப்பிட்டார்கள்.

"பாலகுமார் எங்கை?"

"அவசர அலுவலெண்டு போனான். இன்றையும் காணேலை" நூனம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே "சைஸ, ஒண்டுமே சரிவருகுதில்லை" என்றபடி பாலகுமார் தோன்றினான்.

"என்னடாப்பா எங்கை போட்டு வாறாய்?"

"நிக்ஸ் ஷிலிமாம். அவனுக்கென்ன சொல்லிப் போட்டான். நிக்ஸ் ஷிலிமோ இல்லையோவெண்டு எனக்கெல்லோ தெரியும்"

"உவன் எப்பவும் உப்பிடித்தான். ஒழுங்காய் ஒண்டும் சொல்லான். கிடையிலயிருந்துதான் தொடங்குவன். எங்கை போட்டு வாறாய், என்ன நடந்து எண்டு கொஞ்சம் விளக்கமாய் சொல்லன்"

(இன்றைய வரும்)

*

பார்த்திபன்

01.02.1992 (வி) ######
 மட்டக்கப்பு வாவியில் மன்
 பிழத்துக்கொண்டு இருந்த
 தமிழர்கள் ஆர்க்காவற்றுக்கு
 யினங்ரால் சுட்டுக் கொல்லப்
 பட்டுள்ளனர்.

போயிருக்கிறார்கள். இராஜு
 வம், பொவிஸ் மற்றும்
 கொலைக் குழுக்கள் பெறும்
 எண்ணிக்கையில் பொதுமக்க
 ஙளத் தொலை செய்ததன்
 விளைவாகலே இந்தினை
 ஏற்பட்டது. கு.நா. செயற்பணி
 க்குழு ஆய்வுக்குப்படுத்திய
 4.0 நாடுகளிலே இவ்வகை
 யில்தான் அதிக எண்ணிக்கைக
 யா கோர் காணாமற் போயுள்
 எனர்.
 05.02.1992 (வி) #####

1983 முதல் 12 ஆயிரம் பேர் விவங்கையில் காணுமாற்

கிராம மக்கள் தும்மலேயே
சிலுணவு மரத்தில் வைத்து
அன்றை ஆயத்தமாக திருக்கி
நார்கள் என உத்திரவாசி
யோருவர் தொலிவித்தங்களார்.

07.02.1992 (வி) ####

வெளிநாட்டில் வேணல் பெற்றுத் தருவதாக மனவையப் போன்களை எமாப்பிரி பணம் பறிக்கும் கோஷ்டகள் கொழுப்பதை வையாகக் கொண்டு வருகின்வரும் சாலை மற்றும் கோஷ்டகள் கொழுப்பதை வையாகக் கொண்டு வருகின்வரும் சாலை மற்றும் பணாத்துத்தக் கோருத்து ஏமாந்து வெளிநாடுகளுக்கு அதிரப்பப்பட்ட பல பேணகள் தொழி வீரர்கள் பெறச் சென்ற நாட்டுக்குள் புகழுடியாமலும், திரும்பி வர முயயாமலும் நட்டாற்றில் விட

பொது பார்த்து விரும்புவதற்கு அன்றை நிலையில் இவர்களை விரும்பிய வட-

இடுமிக்கறி கோவில்கள்
ஹும், பொது கிடர்ஸ்களிலும்
தங்குக்கின்றனர்.
வேலாண் களில் கோவில்களுக்குப் போய் அண்ணதானத்துத் தான்டை தங்கள் பசினையத் தீர்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

த்துக்கொன் கிரார்கள். இவங்களைக்கு 82 கோடி டீ
 50 இலட்சம் டீாலர்களை வழங்க மேற்குநாடுகள் உருபியளித்துகள் என. சர்வதே
 நாளைய சுடையிடமிருந்து ஏரவில் இரண்டாவது தலைவர்களுக்கும் பொரும்பான்
 ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து பல நினைஞர்கள் காணாமற் போயுள்ளனர். இவர்களில் பலர்
 17 வயதிற்குப்பட்ட க.விபா.து. சாதாரண தர மாணவர்கள்.
 கீழ இரா.ப்ராக.ப். பொறுப்பும் இவர்களை பெறவூடு என

கிச் சூட்டுக் காய்ச்சுகள் இருந்தன.

கிராஸ்வலிவில் கொய்யில் ஒவ்
அமெரிக்கா அஞ்சல் நினைவு
யம். உல்லாசப் பயணக்
கோட்டாடல் அனுமதிக்கும் உத்
தேசத் திட்டத்தை எதிர்த்து
முதற்கட்டமாக அப் பகுதி
மக்கள் தெள்ளை மரங்களில்
வெள்ளனநிற சிலூஷன்வகைளை
அழறங்கு வந்திரார்கள்.
அரசு தனது திட்டத்தை நடை
முறையப்படுத்த முயவுமாணால்

மன்றித் தயிர்கள் அநியாயமாகப் பறிக்கப்படுகின்றன - வகிழ்ச்

11.02.1992 (வீ) # # # #
இவக்கத்தகுகள் இல்லாத வாண்டளில் வரும் நபர்கள் னால் மூரகைப் பகுதியில் டல தமிழர்கள் கடத்தப்படுகின்றனர்.

வயப்பூலை கூயையும் நிறுவகி சமு ராஜ்யூரியத்தை உண்டுபள்ளதூரு துடுமே தொண்டமானின் நடவடிக்கையாக இருந்து வருகிறது. சுமாராறு ஓரியம் ஒண்டிய தோற்றுவிக்கப்படால் நிச்சயம் சிங்கள இனம் அழிந்து விடும். 1948ஆம் ஆண்டு சுதந்திரமனைத்தேபாது முழுநாட்டிலும் முனை முரக்குக்கள் வெவ்வூம் சிங்கக் கொடுகள் பறந்தன. நாடு பொருளாதார சுதந்திரத்தை அடையறாட்டு போனாலும் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றது. ஆனால் இன்று வடக்கு, கிழமைப் பகுதி பகுதிகளுக்கு சிங்க மக்கள் போகுமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இன்று எமது சுதந்திரம் பறிபோய்க் கொண்டு குக்கிறது - திகடோல் ஊராபோள பிரிவேவாதிப்பி

ஆனால் பெறுவதை விட்டது என்று
 அங்கிலேயர்கள் இந்த நாடு
 கூட விட்டு சென்றிருந்தும்
 காசினிகளைப் பறிந்துகொடுத்த
 சில்லுக்காவர்கள் பரம்பரை அதி
 ரான மீண்டும் அனுபவிக்க
 முடியாது குழந்தையில் இரு
 ந்து வந்தின்றும் - ம மா.ச.
 சபாநாயகர்

113.02.1992 (வி) பூ# # #
நூர் வங்கிகளுக்கு தகரியார்
முயற்சு முயற்சு முயற்சு
வங்கி தினாரம்கூறுவில்குஞ்சு
சியந்பட்டு வருவதாக இல
ங்கை வங்கி உழியர் சங்கத்
கம்பனிகள் இருப்பின் கண்ணார்

வில் அம்பாந்தோட்டைப் புது
தியும் சுமி ராஜி ஜியமாக
மாறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்ப
ட்டு வருகிறது - குத்து பல்
களைக்கழக விரிவுஞரயானர்

12.02.1992 (வி) சு சு சு சு

1990ஆம் ஆண்டு முன் மாத
த்திலிருந்து புதிகள் ஜியக்கம்
அதன் விருத்தனைப் போராட்ட
த்திற்கு எந்தவொரு வெளி
நாட்டிலோ. அந்திய அகமப்
பிலோ தங்கியிராது செயற்
பஞ்சவிதனத் தீர்மானித்துவிட
தடு - மாதியா

14.02.1992 (வி) டெயினாக் கெட்கன் துடியோற்புள
புதிதாக தேயிகளச் செய்க
நான்ப் பயிரிடவுது என்று
போர்வையில் ஏற்கொள்வே
உள்ள தேயினைத் தோட்டங்
கன் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன.
இது உதவ வங்கியின்
கட்டுகளையின் பேரில் நடை
பெறுகிறது.

மொத்தாயில் நடந்த கொள்கூ
தொடர்பாக வத்துளை வைத்
சேர்ந்த இகைனர் என்பவர்
கடந்த மாதம் பொலிஸாரால்
ஒகுதுசெய்யப்பட்டு,
வனத் செய்யப்பட்டுள்ளார்.
கணக்கும், கால்குறும்
பட்ட நினைவில் கணவர் கை
தாவுறைப் பார்த்த ஓ மாதக்
கர்ப்பினியான மகனாவி மய
ங்கி விழுந்தால் கருச்சிலைத்
வு ஏற்பட்டுள்ளது. வகுதொன
மகனைப் பார்க்கப் பொலின்

				டம் கோரிக்கை விடுத்துள்ளன.
நிலையம் சென்ற தாய் அவ ஊழ பேசி விரட்ப்பட்டுள் எனர்.	உள்ள தமிழ் மக்கள் திறந்து மேல் ஒன்றும் கேட்கக் கூடா து - காபினி	18.02.1992 (வீ) # # # #	20.02.1992 (வீ) # # # #	கோட்டங்களின் நிர்வாகம் வெளிநாட்டவரிடம் ஒப்படைக் கப்பால் தேசிய நலன் பாதிக்கப்படும். தெள்ளின்தி யர்கள் நிர்வாகத்தை ஏற் நால் சிங்களவர் பாதிக்கப்படு வர் - ச.க.
15.02.1992 (வீ) # # # #	1971ஆம் ஆண்டு தொடர்த்து தெங்களில் தோகிக்கல், தேங்களால் ஆகிய 2 பிர தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்த ஏர். ஆனால் அக் குடுப்பங் கள் திப்போது இந்தியாவில் அதிகாக உள்ளனர். இவ் வேளையில் மௌக் குடும்பர்வ ள்ளும் போர்க்கையில் சிங்கள மக்களை மேற்படி இடங்க வில் குயமர்த்துவதற்கு இர வோடிரவாகத் துரித ஏற்பாடு கள் நடந்துவருகின்றன.	தோட்டங்களில் புக் காரணமாக வோ, வேலை கள் போதாடுதான் காரணமா கடேவா அல்லது வேறு காரண ங்களினாலோ தொழிலாளர் களை வேலைநீக்கம் செய்ய வேலையை ஒரு குழுநிலை ஏற்ப படுமானால் அது தொடர்பாக தெட்ட நிர்வாகம் தொழில் ஆண்மையாளரின் அனுபவதையே இவங்கை - இந்திய சமாதான உட்சப்பக்கையின் ஏற்பாடுக ன்கான் முற்றுடையையாக இல ங்கைச் சமூகத்தின் பலமொதி, பலமதி, பல்கின அம்சத்துக் சட்டரீதியாக ஏற்றுக் கொண முடித்துக் கொள்கின்றன.	18.02.1992 (வீ) # # # #	தோட்டங்களில் ஆண்டு வந்து கிந்த விசேஷ சட்டத்தை ரத் துச் செய்யும்படி உலக வாச்கி யும். இவங்கைக்கு உதவி வழங்கும் நாடுகளும் அரசி பெற்றேயாக வேங்கும் என்ற சட்டத்தைக் கொள்ளுவந்து. கிந்த விசேஷ சட்டத்தை ரத் துச் செய்யும்படி உலக வாச்கி யும். இவங்கைக்கு உதவி வாழும் தொழிலாளர் கேர்ப்பு க்கை எடுத்து வருகிறது.
17.02.1992 (வீ) # # # #	தோட்ட நிர்வாகம் தொழில் இவங்கை - இந்திய சமாதான உட்சப்பக்கையின் ஏற்பாடுக ன்கான் முற்றுடையையாக இல ங்கைச் சமூகத்தின் பலமொதி, பலமதி, பல்கின அம்சத்துக் சட்டரீதியாக ஏற்றுக் கொண முடித்துக் கொள்கின்றன.	தோட்டங்களில் ஆண்டு வந்து கிந்த விசேஷ சட்டத்தை ரத் துச் செய்யும்படி உலக வாச்கி யும். இவங்கைக்கு உதவி வாழும் தொழிலாளர் கேர்ப்பு க்கை எடுத்து வருகிறது.	21.02.1992 (வீ) # # # #	பொருக்குப் பயந்து மிரப் பலிகை விரும்பாமல் இரா ஷுவத்திலிருந்து 3 ஆயிரம் பேர் தலைமாறைகியுள்ள ஞர். இவர்களைத் தேடிப்பிடி த்து மென்டும் இராணுபத்தில் சேர்ப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.
நிலையம் பெரும் பிதியுடன் வாழ் கின்றனர். தோட்டங்களின் கடித் தொடர்போடும், பேச் குவார்த்தை என்ற போர்க்கை யோரும் தம் கட்டமைகளை நிலையம் தொள்கின்றன.	தீணாலர்கள் இனாந் தேரியா த கோட்டுமியினால் கடத்தப் பட்டுள்ளனர்.	புத்தாத்தில் 10 முஸ்லிம் இனாலர்கள் இனாந் தேரியா த கோட்டுமியினால் கடத்தப் பட்டுள்ளனர்.	24.02.1992 (வீ) # # # #	அம்பாஹூயில் ஒரு பெண்ணும் 2 குழந்தைகளும் பலிகளால் கட்டுக் கொல்லப்படுகின்றனர்.
நிலையம் பெரும் பிதியுடன் வாழ் கின்றனர். தோட்டங்களின் கடித் தொடர்போடும், பேச் குவார்த்தை என்ற போர்க்கை யோரும் தம் கட்டமைகளை நிலையம் தொள்கின்றன.	தோட்ட முத்துவகை முறைப்பட்ட தோட்ட தமிழப் பாடசாலை கட்டு வசதியின்றி கறாலீ ஒன்றிலேயே தீயங்கி வரு கின்றது. இச் சிறிய காறா ஆலோ எந்தத் தளபாட வசதி களும் இவ்வை.	தீணாலர்கள் இனாந் தேரியா த கோட்டுமியினால் கடத்தப் பட்டுள்ளனர். இந்த நிலையை பயண்படுத்திக்கொண்டு பல துமந்தைப் பக்கவைகள் தெள்ள நிலையங்கையில் தீயங்கி வரு கின்றன. இவ் வியாபாரத் தில் முன்னாளி சட்டத்தரவிக னும், முக்கிய பிரமுகர்களும் பேர் கடத்திருக்கின்றனர். இவர்களில் 60 வயதிற்கு மேற்பட்ட முதியவர்களும் அடங்குவர். அத்துடன் அகதி முகாம் களிலிருந்து வர்களும் கடத்தப்படுள்ளனர்.	1964ஆம் ஆண்டு விருந்து நூல் விரும்புகின்ற அடைவேண தீண்டனாகு பிர வினர் விரும்பவில்கையேன பாதுகாப்பு அமைச்சு வட்டார ங்கள் காரியுள்ளன. பகுடவர் கள் மற்றும் குடும்கள் உட பட பெருமனவினர் சாகப் போகிறார்கள். நாம் யாழிப் பாணத்தைக் கைப்பற்றினால் நட பலிகள் காருதலுக்குள் சென்று அன்கிருந்து கெளில் வாப் போனாத் தொடருவர் என யாழிக்கர் மதான தாக்கு தலை எதிர்க்கும் பிரிவிலர் காரியுள்ளனர்.	
22.02.1992 (வீ) # # # #	நிலையம் பெரும் பிதியுடன் வாழ் கின்றனர். தோட்டங்களின் கடித் தொடர்போடும், பேச் குவார்த்தை என்ற போர்க்கை யோரும் தம் கட்டமைகளை நிலையம் தொள்கின்றன.	தீணாலர்கள் இனாந் தேரியா த கோட்டுமியினால் கடத்தப் பட்டுள்ளனர்.	கோட்டங்களில் நிர்வாகம் வெளிநாட்டவரிடம் ஒப்படைக் கப்பால் தேசிய நலன் பாதிக்கப்படும் கீடுகளில் நூபா மட்டுமே கிடைக்கிறது.

ஒரு பரதேசியின் பார்வையில் தேசத்தின் குறிப்புகள்

(கலம் 49 இன் தொடர்ச்சி)

நிர்ம: மற்ற இயக்கங்களை அழிச் சிறுக்காட்டி அவையள் தமிழ்முத்தைப் பிடிச்சுப்போட்டுத்தான் அடுத்த வேலை பாத்திரிடுப்பினம்.

மார்: அனைத்து இயக்கங்களுமே ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்திற்குமேல் போராட்டத்தை நகர்த்த முடியாது என்பதை இயக்கங்கள் சார்ந்திருந்த அந்தியசக்திகள், வர்க்க நிலைப்பாடு, போராட்ட அதைமுறைகள் என்பன தெளிவுபடுத்தின. ஆனால் இங்கு பிரச்சினை தமிழ்முத்தைப் பிடிச்சிடிருப்பினமா தில்லையா என்றதில்லை. புலிக்கு ஏனைய இயக்கங்களை அழிக்க எந்த அதிகாரமும் இல்லை. பின்தின்னி அரசுகளையும், அதன் உளவுப்படைகளையும் தயிர யாருமே புலிக்கு அதி

காரம் கொடுக்கவில்லை. அடிப்படை உரிமைகளையே மறுதலிக்கின்ற பாவிஸ்ரூக்களாக சரழிந்துள்ள புலிகள் திருந்த வாய்ப்பிடிருப்பதாக வும், புலிகள் ஜக்கிய முன்னணி கட்டிப் போராட்னாலோழிய கஞ்சரம் எனவும் 'புதிய போதனை'யைப் பிரசௌரகள் போதிக்கிறார்கள். ஆனா கடந்த காலத்திலை என்கடை இயக்கங்கள் கட்டின ஜக்கிய முன்னணி என்ன பாடுபட்டது என்றதும், புலியின்றை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிற தேடியழிக்கும் நடவடிக்கையும், புலியுடனான ஜக்கிய முன்னணி என்ற கேஸ்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைச்சிறுக்குது. சில வேளை நூன்தானமோ, தட்சையோ கேட்டால் பிரசௌரகள் கருதுமதுபோல புலிகள் திருந்தலாம்.

நிர்ம: உங்களுக்கென்ன இங்கி ருந்து கத்துறியன். அங்க அவங்கள் போராடுறாங்கன். சனத்துக்குப் புலியன் இன்டைக்குத் தேவையாயிருக்கு.

மார்: எங்கையிடுந்து விமர்சிக்கி றது எண்டது முக்கியமில்லை. எந்த அடிப்படையில் திருந்து விமர்சிக்கிறம் எண்டதுதான் முக்கியம். புலியன் எண்டு நாங்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறோம் எண்டு உமக்கு விளங்கேல்லை எண்டு நிலைக் கிறன்.

நிர்ம: எல்லாரையும்தான் சொல்லுறியன்.

தவம்: திவைக்குள்ளும் குட்டிப் புலி பூந்திட்டுது போவதான் கிடக்குது.

மார்: அதுதான் தில்லை. நாங்கள் புலியெண்டு விமர்சிக்கிறது புலித் தலைமையைத்தான். நீர் புலி யெண்டு யாரைக் கருதுவிர்கள்? 83ஆம் ஆண்டு 13 ஆமித் தாக்குதல் காலத்திலை காற்சட்டை தில்லாமல் ஒடித் திரிந்ததுகள் எல்லாம் இன்டைக்குப் போராடுதுகள் எண்டா என்னெண்டு நிலைக்கிறிர்கள்?

நிர்ம: விடுதலை கிடைக்கும் வரை தலைமூறை தலைமூறையாகப் போராடுறது தவிர்க்கேலாது.

மார்: 'தேவைத் தலைவன்' பிரபாக

ரன் ஒரு கட்டத்திலை திப்பிடிச் சொன்னது நூபகம் வருகுது. தலைமூறைகள் விடுதலைக்குப் போராடுமாய் திருந்தாச் சரிதான். ஆனா...?

நிர்ம: அப்ப முசுப்பாத்திக்கே போராடிச் சாகுதுகள்.

மார்: ஏன் கோவப்படுறீர்?

நிர்ம: பின்ன என்ன. உங்கடை கநதுமைக் கேட்க உடம்பிபல்லாம் எரியது.

தவம்: உடம்பிபல்லாம் எரியதோ. மின்காய்த்துவை அன்றித் தடவும். எரிய குறையும்.

மார்: சும்மா பகிடியை விட்டிட்டு, போராடிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் விடுதலை உணர்வோடைதான் தியக்கத்துக்குப் போறது. ஆனா அங்கு போராட்னாலோழிய விட்டிட்டு, போராட வேணும் எண்ட சிந்தனையிலும் பார்க்க தலைவர்' சொன்னால் எதுவும் செய்ய வேணுமிண்ட சிற்தலைதான் வரைக்கப்படுகிறது. புலி தியக்கத்தின்றை நல்லுக்காக எதுவும் செய்யவேணும் எண்ட நிலையிலை வரைக்கப்படுயினம். மாற்று தியக்கப் போராளிகள், மாற்றுக்கருத்துடையோர் 'துரோகிகள்', அவர்களைச் சுடவேணும் எண்ட நிலையிலை வரைக்கப்படுயினம். மாவீரர் விழாவைக் குழப்ப முயற்சு முவரை அடித்துக் கொள்

நோம்', 'யாராக திடுந்தாலும் தவறு எனத் தெளிந்தால் கடவேணும்' இப்படி மாவரர் தினவிழாவில் சிறுவர்களுக்கு உரையாற்றுவதிலி ருந்து போராளிகள் எப்படி வரச்சத் தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளாம். அதோடை இலங்கையரசின்றை ஒடுக்குமுறை தவிர்க்கேலாமல் புலியோட்ட சனங்களை இலங்கைக்குது. பிரச்சினை குறைஞ்ச திடங்களிலை புலி 'கண்ணிவெடி' வயச்சு துக்களைச் சேக்குது. திதுகன் பலிக்கடாக்களாக புலிகளின்றை 'சமரச அழைப்புக்கான' துரோக அரசியலுக்கு பயன்படுத்தப்படுயினம். என்கடைக்கு எங்கடை விவாதத்திற்குங்காலை முண்டாவது நிலை உருவாகி நடை முறையோடு கடிய அரசியலைப் பின்பற்றுதோ அண்டைக்கு திற்

தப் புலியின்றை பம்மாத்து எடுப்பாது.

நிர்ம: உதெல்லாம் நடக்கிற காரியமே?

மார்: நடக்காது எண்டது இயங்கியலையே மறுக்கிற போக்கு. ஆனால் புலிகளின்றை பாலிசூப் போக்குகளுக்கெதிராகப் போராடி புலி இயக்கம் பற்றிய மாஸயயிலி ருந்து எம்மை மீட்டெடுக்க வேண்டிய நாங்கள் புலியின்றை கோட்டை திராஞ்சுமத் தாக்குதலை வரவேற்பதிலும், ஆளையிறுவுத் தாக்குதலுக்கு கொல்லலைப்புறத்தால் போயிருந்தால் திராஞ்சு முகாமைப் பிடிச்சிருக்கலாம் எண்டு திராஞ்சு வு ஆலோசனை கறுவதிலும் நேரத்தையும், பக்கங்களையும் விஷயிச்சா

"வெளிநாட்டு மனித உரிமைக்குமுக்கள் எல்லாம் வந்து பாத்திட்டுப் போய், 86 மில்லியன் டொலரும் கிடைச்சிட்டுது. இனி நங்கள் வெளியாலை வந்து வேலையைத் தொடர்ஸாமெண்டு சனாதிபதி சொல்லச் சொன்னார்"

- இள்ளைனா

'போராட்டம் எண்டால் கொல்லும் துதான்' எண்ட புலியின்றை சித்தாந்தத்தில் திடுந்து எங்களை மட்டெடுக்க நாளெண்டுக்கும். ஆனாச்சாத்தியப்படாமப் போகாது.

தவம்: பிரச்சூகளின் அரசியல், திராஞ்சு வு ஆலோசனைகளைப் புலித் தலைமை பாத்துதெண்டால் கூப்பிட்டு நல்ல 'போன்ற்' குடுப்பாங்கள் என்ன?

நிர்ம: அப்ப கோட்டை, ஆளையிறுவுத் தாக்குதல்களை விமர்சிக்கி ரது பிழையெண்டுறியசோ?

மார்: பிழையெண்டில்லை. அது எங்கடை முக்கிய வேலையில்லை எண்டுறன். 83தும் ஆண்டு தாக்குதல்களை செல்லக்கினி செத்தவிதம் பற்றி இப்பவும் புலிப் பத்திரிகையில் எழுதுராங்கள் எண்டா கோட்டைத் தாக்குதலைச் சும்மா விடுவார்களே. வயச்சு வாங்குவார்களை வாங்குவார்கள். வரகேசரி, தினகரனை விரிச்சா அரசு தரப்பான செய்தியன். புலிப் பத்திரிகையை விரிச்சால் தாக்குதல் பற்றிய வரைபடங்களுடன் விளக்கம். திதுகளே தாக்குதலை நேர பாத்தமாதிரிக் கிடக்குது. தூண்டில்லை ஏதாவது புதிசா வரும் எண்டு விரிச்சப் பாத்தா அதோன்.

நிர்ம: நங்கள் என்ன சொல்லவாறி யின்டு விளங்கேல்லை.

மார்: என்ன சொல்லவாறுள்ளதால் புலி பற்றிய எமது மதிப்பீடு என்ன? அரசு குறித்த எமது மதிப்பீடு என்ன? ஏனைய இயக்கங்கள் குறித்த எமது மதிப்பீடு என்ன? என்பவற்றை முன்வைத்து நாம் சார்ந்த அரசியல் கடந்ததுகளை விவாதத்திற்குப்படுத்தி அதற்கடான் வேலைத் திட்டங்களை வகுக்கிறதுதான் நாங்கள் செய்யவேண்டியது. அரசின்றை, புலியின்றை ஏனைய இயக்கங்களின்றை அரசியல் நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்தி அதற்கடாக இன்றைய ஒவ்வொரு அரசியல், திராஞ்சு நடவடிக்கைகளுக்குக்கண்டும் திடுக்கும் நரித்தனங்களை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும். அதைவிட்டுவிட்டு திராஞ்சு வெற்றிகளை 'திடுத்துப்' பார்ப்பது வேயே பிரச்சூகள் பக்கங்களை விடைக்கினம். இன்கடைய எங்கடை பொறுப்பை பிரச்சூகள் உணர்வையோ தெரியேலை.

தவம்: திதிலை ஒரு விஷயத்தை நங்கள் சொல்லேலை.

மார்: என்ன?

தவம்: கோட்டை புலியாலை சுற்றிவளைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே திராஞ்சுவும் வெளியேறியிருக்கிறது. ஆனால் திராஞ்சு வும் வெளியேறுக்கை எந்தவிதமான தாக்குதலும் நடக்கேலை. திடுத்தில் தாக்குதல் நடந்ததாக

ரூபர்ஸ் மாது

இரவல் தூண்டிலில்...

* "பெண்கள் படைப்பில் பெண்கள்"

பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் நாவல்களில் பெண்களை எப்படிச் சித்தரித்துள்ளார்கள் என்பது பற்றி ப்ரஸன்னா ராமசாமி, அன்னை தெரஸா மகளிர் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைக் கருத்தரங்கில் கூறியவைகள்.

புலிகட கோட்டை திராஞ்சுமுகாம் கைப்பற்றினாது சம்பந்தமான அறிக்கையிலை தெரிவிக்கேலை எண்டா திராஞ்சும் வெளியேறக்கை புலி என்ன செய்தது? புலி தாக்காதத ம்கான காரணங்கள் என்ன? அதோட் ஆணையிறுவதாக்குதல்லை திருதான் திருதியுத்தம் எண்டு சொல்லி எத்தனை சாதாரண சனங்களைக்கொண்டு திராஞ்சும் புதைச்சுவைச்சு கண்ணிவெடிக்களை அகற்றுவிச்சுவங்கள். சனம் காஜுமல்லாமல், கையுமில்லாமல் கிடக்குதுகள். திருத்தானை வெளியின்றி எண்டு நிறுத்துக்கொவன்.

களின்றை நலன் பிளைச்சியுக்குது எண்டும் விளக்கம் குடுக்கினம். திருக்களை எண்ணின்டு சொல்லுமது?

மார்: அது புலியின்றை அரசியல் எண்ட மாதிரி திரு பிரஸூதகளின்றை அரசியல் எண்டு வைச்சுக்கொள்ளுகின்றன.

நிர்ம: பிரஸூதகன் திறவுவது பிரச்சினைக்குள்ளும் திறுந்து எழுதியினம். நீங்கள் சோபாவிலை சாஞ்சியுந்துகொண்டு விமர்சிக்கிறியன்.

மார்: பிரஸூதகன் பல திடிபாடுகளுக்கிடையிலை திறுந்து எழுதியினம் எண்டது உண்மைதான். ஆனால் அதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்டோ, விமர்சிக்கக் கூடாதென்டோ தில்லை.

நிர்ம: துப்ப உங்கடை கஷத்யைப் பாத்தா மொத்தத்திலை திது அழிவுயுத்தம் எண்ட மாதிரியை வீலோ கிடக்குது.

நிர்ம: புலிகள் தங்கடை நலனுக்காகத்தான் போராடுறாங்கள். ஆனா அதிலை சனங்களின்றை நலனும் அடங்கியிருக்கு.

மார்: அதென்ன மாதிரி. அழிவுயுத்தமேதான். ஒரு யுத்தம் தடுப்பு யுத்தமாக இருந்தாலும் சரி, விடுதலை யுத்தமாக இருந்தாலும் சரி அது மக்களின்றை உணர்வுபூர்வமான பங்களிப்போடும், மக்களிறுடைய நலனோடும் சம்பந்தப்பட்டது. ஆனால் புலிகளுடனான மக்களுடைய உறவு தவிர்க்கமுடியாத, விருப்பத்திற்கு மாறான உறவுதான். போராட்டத்தின் நேரடி பங்களிப்பும் சரி, உதவிகளும் சரி பெரும்பாலும் உணர்வுபூர்வமாகப் பெறப்படுவதில்லை. அப்படி பெறுவதற்கான ஒர்நிலையை உருவாக்கப்படுவியும் தயாரில்லை. ஒண்டில் கவர்ச்சி அல்லது பலவுந்தம். ஏனைய விடுதலை உணர்வுள்ள சக்திகளை ஒரு சரியான போராட்டப் பாதையை வகுக்கமுடியாமல் தடுத்தும் மக்கள் குரல்களாக எழும் ஒள்ளாயகசக்திகளை அழித்தும், அதைகளுக்காகக் கொண்டு செல்லும் உணவுகளில் கூட வரி விதித்தும் அடிப்படைத் தலைவர்களில் அுக்கறையற்று ஆயுத வாழ்க்கை வாழும் புலித் தலைவரை மக்களைக் காப்பதற்கான தடுப்பு யுத்தத்தில் சடுபடுகிறது என்பதையிட பகிய ஒண்டும் திறுக்காது எண்டு நினைக்கிறன்.

மார்: திது கணிதமோ, லொழி க்கோ அல்ல பாஸ் பண்ணுவதற்காக நிறுவுவதற்கு. திது ஒரு தேசிய தினம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. புலிகளால் தமிழ்முத்திற்கான போராட்டமாக திதை விஸ்தரிக்க முடியாது என்பதை பிரஸூதகன் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். தின்றைய யுத்தம் ஏற்கெனவே நான் பல தடவை சொன்னாமாதிரி 'சமரச அழைப்புக்கான' யுத்தம். திதற்கூடாக அரசு-புலி ஆகியோளின் பலவீனங்களுக்கூடாக வரும் அரசியல் தீர்வில் தமிழ்த் தேசிய தினத்தின் சார்பில் யார் அங்கம் வகித்தாலும் அது தமிழ்த் தேசிய தினத்தை அடக்கியொடுக்கி மத்திய அரசிற்கு தனது விசுவாசத்தைக் காட்டும். பின்பு மத்திய அரசு-மாநில அரசு தமது பொருளாதார சிக்கல்களை முடிமறைக்க புதுவுடிவில் தினவாதத்தை கட்டவிழுத்துவிடும். திதன் மூலம் ஒடுக்குமுறை வில்துரிக்கப்படுவதை தவிர ஒண்டுமே நடக்காது.

* வி.நடராஜன் *

(திருதிப் பகுதி அடுத்த கலத்தில்)

சப்தமில்லையேல் சம்பவமில்லை

சப்தமில்லையேல்
சம்பவமில்லை.
உரத்துக் குரவிடு
"விய வோலன் (Wir wollen
ரமில் சமும்" (Tamil Eelam .1

கருகிக் கிடக்கும்
உடலின் படத்தைக்
காட்சிக்காக
உயரே தூக்கு !

பாலியல் வெறிக்குப்
பலியான
பெண்களின் கதறவை
கசற்றுத் தகட்டில்
விற்பனையாக்கு !

சடவையாய்ப் போன
தெசத்து விம்மலை
சுநுதிப் பெட்டியுள்
பாடலாய்ச் சமர்ப்பி !

உங்களவையத்
த்தைத் தனிப்பதாய்
குனிர் வலயத்துங்
கூக்குரல் போடு
" வி வோன்ற் (We want
ரமில் சமும்" (Tamil Eelam .2

சிவனிற்கு
இலஞ்சமாய்
திருகோணமலையின்
சரித்திர ஹ்ரோ
தன் தலை கொய்து
இராகமிசைத்ததாய்க்
காத - திண்று -

அரக்கப் பரம்பலின்
அடுத்த சரித்திரம்
அந்தனை உயிர்களும்
தலைமைக்கு கிலஞ்சம்

நாட்கை எரிக்கும்
தீயின் நாதம்

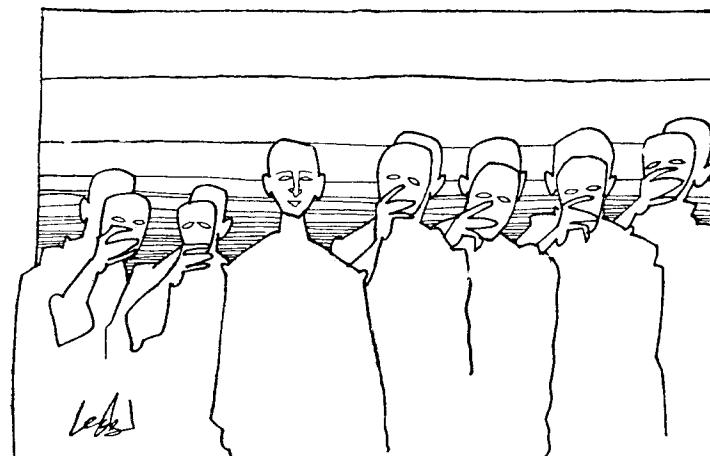
காற்றைச் சுழற்றிடும்
பினாங்களின் வாஸை

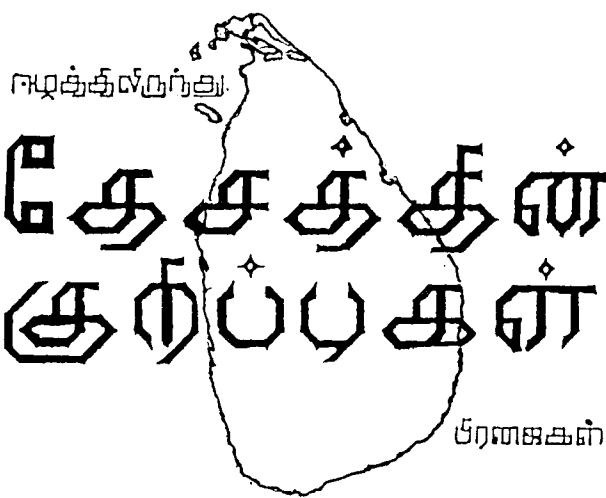
மயானத்துங்
மலரும் - ஓர்
தனிப் பூரி

சப்தமில்லையேல்
சம்பவமில்லை
உரத்துக் குரவிடு
" நூ ழவோன் (Nous voulons
ரமில் சமும்" (Tamil Eelam .3

* சித்தி *

நாம் விரும்புவது தமிழ் சமும் என்பது
1. பொச் 2. ஆங்கிலம் 3. பிரெஞ்சுச் சொழிகளில்.

கோகுட்டன் குருபுதூர்

பிரஸ்கால்

அன்பான வாசகர்களுக்கு பிரசைகளின் 3 மாதங்கள் பிந்திய புத்தாண்டு வாழ்த்துகள். திதுகாறும் வெளிவந்த குறிப்புகளைத் தொடர்ந்து படித்தும், விமர்சித்தும் வந்த உங்களுடன் ஒருஷில் வார்த்தைகளைப் பகிர்ந்துகொண்டு அப்பாற செல்வது நல்லது என்று நினைக்கின்றோம்.

முதலாவதாக, குறிப்புகள் சம்பந்தமாகப் பலவிதமான விமர்சனங்கள், தாக்குதல்கள், பாராட்டுகள்(!)... என்பன கிடைத்துவிட போதிலும் அவற்றில் கவனத்திற்கு ரிய முக்கியமான விடயம் பிரசைகள் புலிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குபவர்கள் என்பது! இந்தத் தப்பப் பிராயம் எழுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை திதுவரை நாம்

எழுதிய குறிப்புகளைத் திரும்பவும், திரும்பவும் படித்த பிண்பும்கூட எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் இன்று பல தூரோப்பிய பத்திரிகைகளிலும் உள்ளுர் அரசியற் கட்சிகளிடையேயும் நிலவுகின்ற பொதுப்போக்கான 'தாக்குதல்' வடிவில் நாங்கள் செயற்படவில்லை என்பது உண்மையே. புலிகளைத் 'தாக்குவது' எங்களைப் பொறுத்த வரை வெறும் உணர்வு சம்பந்தப் பட்டதொன்றல்ல. எனவே எங்க எது அதைகுழுமை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுகிறதுதான்.

ஆனால் வேறுந்தப் பத்திரிகைகள்க்கும் சற்றும் குறைவில்லாத விதத்தில் நாங்கள் புலிகளின் மக்கள் விரோத, சன்னாயக விரோத, பாலிஸத்தன்மை வாய்ந்த நடவடிக்கைகளை அம்பலப்படுத்தியுள்ளோம். அம்பலப்படுத்துவோம்.

நமது தேசத்தின் நிலைமை பற்றிய பொறுப்புகளைப்படியும், அடுத்தது என்ன என்பது பற்றிய தேவூபும் திருப்பவர்களுக்கு 'புலிகளைத் தாக்குவது' ஒரு திட்டமாக இருக்கமுடியாது. புலிகளது அரசியலை தினங்காண்பது, மாற்று அரசியலை முன்வைப்பது என்பதே அவசியமாகும். இந்த அடிப்படையில் சிந்திப்பவர்கள் கண்முடித்தனமான அல்லது நிதானமாற்ற தாக்குதலில் சடுபடமுடியாது. ஏனென்றால், திசை எத்தனையை பல்ளையும் தரப்போவதில்லை. மாறாக மேறும், மேறும் புலிகளின் தவறான பக்கங்களையும் அவர்களே நியாயப்படுத்திக்கொள்ளவே உதவும்!

புலிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் நோக்கமோ அவசியமோ எங்களுக்கு ஒருபோதும் திருந்த தில்லை; இருக்கப் போவதுமில்லை. அப்படி நாங்கள் யாருக்காவது வக்காலத்து வாங்குகிறோம் என்றால், அது புதிதாக உருவாகவேண்டிய தன நாங்கள் கருதும் 'முன்றாவது பாதைக்குத்தான்'! முன்றாவது பாதையை தினங்கண்டு எமது தேசவிடுதலைக்கான அடுத்த கட்டத்தை தொடர்க்கும் பணியில் எம்மாலியன்றாலும் சடுபடுவதே எமது நோக்கமாகும்.

நோக்கமற்ற பத்திரிகையாளர்களைப் போல அதனால்தான் நாங்கள் எழுதுவதில்லை. எழுத முடிவதில்லை.

புலிகளைத் தேசிய விடுதலை கைச் சாதிக்கப்போகிற சக்திகளாக நாங்கள் ஒருபோதும் நம்பியதில்லை. நம்பவுமில்லை. அவர்களும் அரசியலில் 'விடுதலை'க்கான அம்சம் திட்லாததால் அது வெறும் 'தடுப்புக்கான தேசிய யுத்தமாக' மட்டுமே இருக்கும். இதற்குமேல் அதனால் வரைமுடியாது. பேச்சுவாற்றத்தைகளும், போர்நிறுத்தங்களும், போரும் என்று புலியின் நடவடிக்கைகள் தேக்கத்தை உடைக்க முடியாமல் தடுமாறிக்கொண்டேயிருக்கும். எனவேதான் அரசியலர்தியான மாறுதல், புதிய பாய்ச்சல் அவசியம் என்று நாம் கருதுகிறோம். புதிய முன்றாவது பாதை ஒன்று உருவாகவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம், என்று எழுதி நோம்.

அதனால்தான் நாம் திறந்த, பகிரங்க விவாதம் அவசியம் என்றும் எல்லாவற்றையும் கேள்விக்குள்ளாக்குவோம் என்றும் எழுதி வருகிறோம்.

கடுத்துகளை சுதந்திரமாக வரையிடுவதும், அவற்றை எந்த முற்சாய்வுகளுமின்றி ஆய்வுக்குட்படுத்தி விவாதிப்பதும் அவசியம். அப்

போதுதான் உண்மையை நாம் தரி சிக்க முடியும். உண்மை புறவயமா எது. அது எமது விருப்பு வெறுப்பு கட்டு அப்பாற்பட்டு இருப்பது. அதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எமது விருப்பத்திற்கேற்ப உண்மையைப் புரிந்துகொண்டுவிட்டு அதுதான் உண்மை என்று நாம் சாதிக்கமுடியாது.

வரலாறு எமது முடிவுகள் தவறானதா இல்லையா என்பதை விரைவிலேயே நிருபித்துவிடும்.

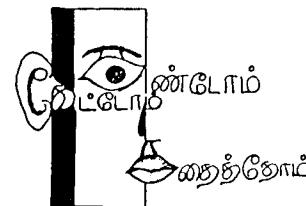
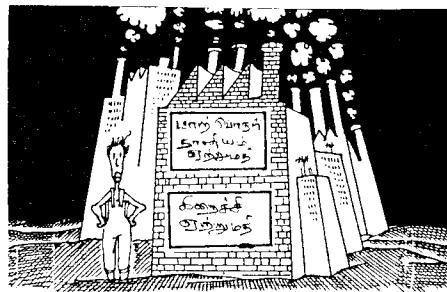
எமக்கு விருப்பமானவை மட்டுமே எழுதப்பட, பேசப்பட, விவாதிக்கப்பட வேண்டும். மற்றவை எழுதப்பட, பேசப்பட, விவாதிக்கப்பட கூடாது என்று நினைப்பதுதான் கருத்துச் சுதந்திர மறுப்பின் தொடக்கப்புன்னி. மாற்றுக் கருத்துக்களை வைத்திருப்பதைச் சுகிக்காத, அனுமதிக்காத ஒரு சமூகம் தனது விருத்தையை ஒருபோதும் பெற்றுவிட முடியாது.

விரைக்கம்.

மண்ணும் அடுத்த கலத்தில் சந்திப்போம்.

- பிரசௌகன்

(33ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மக்களுக்கு கடத்திய தகப்பன்!

முன்ஸ்ரர் நகரத்திலுள்ள ஒரு அகதிகள் முகாம். மணி திருவு எட்டரையிருக்கும். பிரான்ஸ் நாட்டு திலக்கத் தகட்டைக்கொண்ட கார் ஒன்று வந்து அந்த அகதி முகாம் முன்பாக நிறுத்தப்பட்டது. காரிலிருந்து 6 தடியர்கள் - தமிழர்கள் தான் - திறங்கினார்கள். அவர்கள் கைகளில் பிஸ்ரல் மற்றும் கைக் கோடரி போன்ற பயங்கரமான ஆயுதங்கள்.

காரிலிருந்து திறங்கியவர்கள் தமிழ்க் குடும்பம் ஒன்றின் அறைக் கதவைத் தட்டித் திறந்து உள்ளே புகுந்தார்கள். திவர்களையும், ஆயுதங்களையும் பார்த்த அங்கிருந்த வர்கள் பயந்து அஸரினார்கள். அவர்களை மிரட்டிய ஆயுதபாளிக் குழு அக் குடும்பத்தினரின் 20 வய

தான் பெண்பிள்ளையைக் கதறக் கதறப் பலவந்தமாக இழுத்துச் சென்று காருக்குள் திணித்துக் கொண்டு பறந்துவிட்டது.

இச் சம்பவம் உடனடியாகப் பொலிஸாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. முன்ஸ்ரரை அண்மிய நகரமான ஆலன் ஏறும் திட்டத்தில் பொலிஸாரினால் தீக் கார் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டு, கடத்தப்பட்ட பெண் மட்கப் பட்டாள். காருக்குளிருந்த 2 தமிழர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

மட்கப்பட்ட பெண் தெரிவித்த தகவலின்படி அவர்களும், அவர்களைய நந்தைக்குமிடையில் சில காலமாக ஒரு பிரச்சினை திடுந்து வருகிறதாம். அது அப் பெண்னின்

காதலினால் தோன்றியுள்ளது. காரணம் அந்தப் பெண் காதலிப்பது தாழ்த்தப்பட்ட சமுகத்தைச் சேர்ந்த கிணங்களை! இக் காதலைத் துணிப்பதற்காகவே தகப்பனால் ஆயுத பாணிக் குழு கூவிக்கு அமர்த்தப் பட்டு சொந்த மகனே கடத்தவைக் கப்பட்டான்.

இத்தகைய சம்பவங்களை யாழ் ப்பாணத்தில் அடிக்கடி சந்தித்திருப்போம். சென்னையில் நடப்பதாக அறிந்திருப்போம். ஆனால் ஜேர்மனியில், அரசியல் தஞ்சம் கோரியிருக்கும் தமிழ் அகதிகளிடையேயும் தொடர்வது ஆச்சரியப்பட வேண்டிய அல்ல எச்சரிக்கையடைய வேண்டிய விடயமாகும்.

இந்தவகைப்பட்ட சாதிச் சண்டித்தளங்கள் தமிழர்கள் வாழும் ஜேர்மனியின் பல நகரங்களிலும் ஆங்காங்கே நடந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன. 2 வருடங்களுக்கு முன் பு எஸ் நகரில் தொடர்ச்சியாகப் பல நாட்களுக்கு சாதி அடிப்படையிலான குழு மோதல் திடம் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இச் சம்பவங்களில் பல ஜேர்மனியப் பத்திரிகைகளில், சல்சிலைகளில் வெளியிடப்பட்டு, அவர்கள் நோக்கிற்கேற்ப நென்னாசிய நாட்டவர்கள் கேவியாக்கப்படுகிறார்கள்.

அடிபாட்டு சம்பவங்களுடன், தாழ்த்தப்பட்டவர்களை திடியு

செய்வதும், அஸ்ட்சியம் செய்வதும், சாதிப் பிரிவினைகளைக் குறிப்பிட்டுச் சம்பாஷிப்பதும் நடைபெறாமலில்லை.

இலங்கையிலிருந்தபோது கடன் உழைப்பில் சுடுபட்டாலும் உரிய சூதியின்றி வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டிருந்தவர்கள் மேற்கு நாடுகளில் தமது கடன் உழைப்பின் மூலம் அகதித் தொழிலாளிக்குரிய சூதிய ததில் தம்மைத் தாழ்த்துவர்களுக்குச் சமனான வாழ்க்கைத் தரத்தை அமைத்துக் கொள்ளும்போது, "மேற்சாதி" கருத்தியலால் ஆட்கொண்டப்பட்டவர்களுக்கு திப்பொருளாதார-வாழ்க்கைச் சமநிலையை ஏற்றுக்கொண்டுதென்பது பொறுக்க முடியாததாகவேயிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தவருக்கு இது விணேஷ குளம்!

இலங்கையில் இருந்தபோது தாழ்த்தப்பட்ட சமுகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் வறுமையைக் காரணம் காட்டியும், தொடர்ந்தும் அவர்களைக் குறைந்த கூவிகளாக வைத்திருக்க வேண்டியும் திருடர்கள், பிச்சைக்காரர்கள், சுத்தைகள் என்று எக்காளமிட்ட சாதித் திமிர்க்காரர்கள் தின்று மேலைநாடுகளிலும் அதையே சொல்லக் காரணமில்லாமல் போகவே, அவர்களின் குலம், கோத்திரங்களை எப்படியல்லாமோ துப்பறிந்து, சாதிப் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு திடியு படுத்துவ

திலும், கேவி செய்வதிலும், அரட்டடையடிப்பதிலும், புறக்கணிப்பதிலும் தங்கள் சாதி வெறிக்குத் தனிபோட்டுக் கொன்கிறார்கள்.

இதன் ஒரு பகுதியாகத்தான் சாதித் திமிரடங்கிய தகப்பனுக்கு தன் மகளின் காதலை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. சொந்த மகளையே ஆள் வைத்துக் கடத்துவிக்குமளவிற்கு சாதிவெறி பகுத்தினைவ இல்லாமல் செய்திருக்கிறது.

தமிழ் மக்களின் போராட்டம் மேற்கொண்டு வரை முடியாமல் கொலைக்களைத்தையே சுற்றிக் கொண்டிருப்பதற்கு பல காரணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுடன் சேர்த்து தின்றும் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருக்க

கும் நச்சுக் கருத்தியல்களையும் கவனத்திலெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இக் கருத்தியல்களை உடைக்கக் கூடிய போராட்டங்களை ஈழத் தில் மட்டுமல்லாது தஞ்சம் கோரிய நாடுகளிலும் முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவையிலிருக்கிறோம். பிற போக்கான நிலப்பிரபுத்துவ, கழி வுக் கலாச்சாரங்களையும், கருத்தியல்களையும் காவிக்கொண்டு "சுதந்திர தாயகத்தை" நிர்ணயிப்ப தென்பது சிரிப்புக்கிடமானதல்ல, ஆபத்தான அம்சமே.

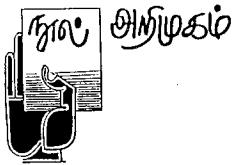
- சி.குலசிங்கம்

0 0 0 0

இன்னன்னா

அந்முகம்

" இருபதாம் நூற்றாண்டின் சமுத்துப் புறநானுரை "

* திரா. ஸ்ராபூன்குமார் * 1991 * 43பக் * 5.-டி.எம் * Susindran
N. Straube, Brunsbüttler Damm, 21, 1000 Berlin 20, Germany.

23 கவிஞர்கள்.

" காலத்தின் பதிவுகள் "

* அ.கந்தசாமி.மஸலயன்பன்+ரதன் * 1991 * 80பக் * 2.-Ca\$ *
M.Ragunathan, Box:1031, Station "F", Toronto, Ontario,
M4Y 2T7, Canada.

3 கவிஞர்களின் 30 கவிஞர்கள்.

" எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம் "

* சேரன் * 1990 * 22பக் * 1.-Ca\$ * Thedal.

8 கவிஞர்கள்.

" ஒரு அகந்தியின் பாடல் "

* வ.து.ச.தேயயாலன் * 1991 * 49பக் * 7.50,-டி.எம் * Thedal,
566 Parliament St., Toronto, Ontario, M4X 1P8, Canada.

6 கவிஞர்களும், 10 பாடல்களும்.

அழிவு யுத்தம் பற்றி...!

4.கணபதிப்பின்னை எனது கட்டுரையின் பின் நேரடியாகப் பேச வந்தது குறித்து மகிழ்ச்சியே. ஆயிரும் அவர் விவாதிப்பதும், பதிலளிப்பதும் விண் என்று கருதி பிரசைகளை எதிரியின் பாச்சைக் குன் இருந்து எழுதுபவர்கள் என்று முத்திரை குத்திவிட்டு - அதற்கும் அவர் வழமைபோல் எந்த ஆதாரங்களும் தரவில்லை - விலகிவிடுகிறார். வாசகர்கள் மது கொண்டுள்ள மதிப்பின் காரணமாக அவர் அனித்துங்கள் பதிவினைக் குறித்த சில சந்தேகங்களைக் கிடைவது டன் நானும் அமைதிகொண்டலாம் என நம்புகிறேன்.

'முடிவுகள்' விவாதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை என்ற கருத்து நிலை க்கும்வரை வரீச்சிக்கு திடமில்லை.

பிரசைகளின் குறிப்புகள் பற்றி நான் எழுதும்போதும் இந்த அடிப்படையில் நின்றே எழுதினேன். விவாதங்கள் விணானங்கள், எமது முடிவுகளே என்றென்றங்கும் சரியானங்களை என்ற கண்ணொட்டம் இருக்கும்வரை யதார்த்தம் பற்றிப் பேசுவது வெறும் பேச்சுத்தான்.

1.

தடுப்பு யுத்தம் என்று பிரசைகள் சொன்னதை மையப்படுத்தியே தனது கட்டுரை எழுதப்பட்டது என்று தீப்போது அவர் ஒப்புக் கொள்கிறார். நான் 'சேர்க்கல்' பாளியில் பிரசைகளின் கருத்தை விளக்க முயன்றதாக குறிப்பிடுகிறார். என்னளவிட நன்றாக பிரசைகளை விளங்கிக்கொண்ட அவருக்கு புலிகளின் 'அரசியல் தெளிவின்மை'

காரணமாகவே அவர்களது நடவடிக்கைகள் உண்ண என்று கூறியதாக விளங்கியது எப்படி என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

'புலிகளின் அரசியலில் தடுப்பு யுத்தம் என்பது தெளிவாக இல்லை'

தூண்டிலின் அச்சப்பிழைகளையும் மீறி கிந்த விடயம் தெளிவாக அழுத்தப்பட்டிருப்பதை திறந்த மளதுடன் படிக்கும் எவரும் புரிந்து கொள்ளலாம். நடப்பது சாரத்தில் தடுப்பு யுத்தமே. ஆனால் அதைச் சரியாகச் செய்யும் தெளிவு புலிகளின் முதலாளியத் தேசியவாத அரசியலுக்கு கிடையாது. பதிலாக அது தனது சனாடியக விரோத, மக்களையும் அவர்களது ஜக்கியத்தையும் திட்டு அஞ்சிகிற நிலையிலேயே உண்ண என்பதால் கித்தடுப்புயுத்தம் முன்னேற முடியாது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதே வேளை திறு மூற்றாக அந்றுப் போகப் போவதுமில்லை. தடுப்பு யுத்தம் என்பது சாரத்தில் திடுத்த ஜக்கான யுத்தமே என்பதே என்னால் குறிப்பிடப்பட்டது. ஹிட்லரின் அரசியல் தெளிவுப் பிரச்சினை திங்கு எழுந்த நியாயமில்லை.

2. 'ஆதிக்க அரசியலின் அழிவுப் பாத்திரத்தை முன்கொண்டுவது' முக்கிய கடமை என்பதில் பு.கணபதிப்பின்கையிலிருந்து பிரச்சகன் வேறுபடு

வதாக அவர் எப்படி முடிவுக்கு வந்தாரோ தெரியவில்லை. பிரச்சினை 'ஆதிக்க அரசியலே அழிவு அரசியல்தான்' என்பதில்லவா தொடர்கியது. அழிவுப்பாத்திரம் அதற்கு உண்டென்பதும் அது தனது சொந்த திடுப்பையே அழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறதென்பதும் குறிப்புகளில் பலமுறை அழுத்தப்பட்டுள்ளதை நான் படித்திருக்கிறேன். 'சரியான அரசியல் கடைப்பவர்கள்' என்பது நழுவுல் வேலையாகியது எப்படி என்பது உண்மையில் எனக்கு தின்றும் விளங்கவில்லை.

3.

கேட்கப்பட்டது அழிவு அரசியலுக்கான 'வரைவிலக்கணம்' அல்ல. அது என்ன என்பதே. முக்கோணம் என்றால் என்ன, வட்டம் என்றால் என்ன என்றோ அல்லது ஏகாதிபத்தியம் என்றால் என்ன என்றோ பள்ளிப்பாடம் சொல்லும் ஆசிரியரிடம் கேட்கப்பட்ட ஒரு வரைவிலக்கணமாக பு.கணபதிப்பின்கை திலை திழிவுபடுத்தியிருக்கத் தேவையில்லை. கேள்வி அதன் அரசியல் அம்சம் என்ன, அதன் போக்கு என்ன, விளைவுகள் என்ன என்ற நடைமுறை சார்ந்ததொன்றாகும்.

'திறுதியில் அழிவை கையப்படுத்திய' அரசியல் அழிவு அரசியல் என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. திறுதியில் அழிந்துபோவதை நோக்கமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட அர

சியலா அது அல்லது அந்த அரசியலின் போக்கு அழிவுத்தன்மையானதா என்பதை - கிதுவே எழுப்பப்பட்ட கேள்வி - இன்னமும் பு.கணபதிப்பின்கை விளக்கவில்லை. அவர் கூறும் 'வரைவிலக்கணம்' புலிகளின் தின்றைய அரசியல் போக்கு அழிவை நோக்கி நகர்கி றது என்பதே. கிது புலிகளது அரசியலின் ஒரு அம்சம் பற்றிய அவரே சொல்கிற 'பாத்திரம்' பற்றிய பிரச்சினை என்பதே எனது கருத்து. அழிவை நோக்கிச் செல்கிறது என்பது ஒருவகை விமர்சனார்தியான பார்வை. அது திட்டமிட்டே அழிவை நோக்கிச் செல்கிறது என்று வலியுறுத்துவதையும், திப்பார்வையையும் ஒன்றாகப் போட்டுக் குழும்பி அபிப்பிராயம் சொல்கிறார் பு.கணபதிப்பின்கை என்

பதே எனது கருத்தாக இருந்தது.

திலை இன்னமும் அவரது நெட்ட 'வரைவிலக்கணம்' விளக்கவில்லை.

4.

'சிங்கைப் பேரினவாதக் கருத்துக்கட்டு எமது மக்களை முனைச்சலை வை செய்யும் ஆற்றல் தில்லை' என்பதால் அவை பற்றிக் குறிப்பிடுவது வீண் என்பது பு.கணபதிப்பின்கையின் வாதம். இதற்கு திலைத்தனை நான் போராட்டத்தின் அர்த்தத்தை அவர் சாட்சிக்கு திடுமுக்கிறார்.

பேரினவாதத்தின் தன்மை பற்றிய புரிதலும், அதன் நோக்கங்களின் திட்டமிட்ட தன்மை பற்றிய மதிப்பிடும் தில்லாத மேலெழுந்த

"கலியாணத்துக்கு எல்லா விசயமும் சரி வந்திட்டுத் தூணா கடைசியா மாப்பினை ஒரு தியக்கம். பொம்பினை வேலை தியக்கம் என்று கண்டுபிடிச்சத்திலை குழும்பியிட்டுது"

- இன்னன்னா

வாரியான கூட்டுச்சியின் சார்பு இன வாத எதிர்ப்புக் கண்ணோட்டம் போதுமானது என்பது பு.கணபதிப் பிள்ளையின் கருத்து. அதுதான் இன்று யதார்த்தத்தில் உள்ளது. ஆனால் இந்தக் கருத்தைமூதான் சமரசம், 'சனாயக வழிக்குத் திரும்பல்', ஊசலாட்டம் போன்ற பலவற்றிற்குக் காரணமாக திடுந்து வருகிறது என்பதை அவர் கவனிக்கவில்லை. எமது போராட்டத்தின் தோல்விக்கு காத்திரமான பங்கை அது வகித்துவிட்டது. 19 முன்மொழி வகை ஜே.ஆர் முன்வைத்தபோதும், இலங்கை- இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தனபோதும் ஏற்பட்ட ஊசலாட்டமும், அனிசேர்க்கைகளும் இதை விளக்கப் போதுமானவு.

புலிகளை விமர்சித்தால் அரசை ஏன் விமர்சிக்கவில்லை என்று நான் கேள்வி எழுப்பவில்லை. 'கொள்ளிக்கட்டையை எடுத்துக் கொடுக்காவிட்டால் அவன் கொடுத்த மாட்டான்' என்பது போன்ற நிலைப்பாடு பற்றித்தான் கேள்வி எழுப்பினேன்.

இலங்கையரசின் ஒரே 'தவறு' இலவாதம் என்றும் நான் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அதில் வெடிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளதும், அதை நாம் (யார் இந்த நாம்?) பயன்படுத்த முடியும் என்பதும்தான் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டது.

அறுமாணங்கள் தவறாகிவிடும் போது அவற்றிலிருந்து வரும் முடிவுகளும் தவறாகிவிடுகின்றன.

5.

மக்களைப் பற்றி இறுமாப்பாக புலிகளின் பாளியில் நான் எழுதிய தாக திவர்க்குறிப்பிடுகிறார். கேள்வி மக்களின் சுயாத்தைக் குழுக்களது சாதனைகள் பற்றிய இவரது மட்டு மறிய அபிப்பிராயத்திலிருந்தே எழுந்தது. மக்களின் அரசியல் ரதியான ஒன்றியைப்பு, அவர்களது தன்னியல்பான போராட்டங்கள் அனைத்தும் அனைத்து இயக்கங்களாலும் ஒடுக்கப்பட்டன. புலிகள் இதைப் படுமோசமாகச் செய்தார்கள். சிக்கல், புலிகளது இராணுவம் மீதான தாக்குதல் மக்களது சுயாத்தை குழுநடைமுறையை இல்லாமல் செய்தது என்ற வாதத்திலிருந்தே எழுந்தது. காந்தியத்தில் என்பதுகளின் தொடக்கத்தில் அரசு கைவைத்தபோதும் இந்தக் கருத்து சிலரால் முன்வைக்கப்பட்டது. அரசிடம் சுயாத்தைக் குழுக்களை மதிக்கும் பண்பும், சனாயகமும் இடுந்ததாகக் காட்டுவதையிட்டே கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

பு.கணபதிப்பிள்ளை எனக்கு மக்களைக் குறித்து புலிகளின் பார்வையே திருப்பதாகக் குறிப்பிடுவது பற்றி எனது கட்டுரையின் உஸ்டக்கம் தெளிவாக்கும்.

பிரதேசங்களுடன் உயிருள்ள

தொடர்பு வைத்திருப்பவர்களது கருத்து எது, தமது சொந்த மனோ விடுப்பங்களுக்கமைய தமது தீர்வு களை மக்கள் மீது நினைப்பவர்களது கருத்து எது என்பதை காலம் உணர்த்தும். அதுவரை பு.கணபதிப் பிள்ளை பொறுக்கவேண்டியது தவிர்க்கமுடியாதது.

6.

'ஒருவன் எதை விடும்புகிறான் என்பதில் மட்டுமல்ல எதனை வெறுக்கிறான் என்பதிலிருந்தும் தான் ஒருவரது நிலைப்பாடு தீர்மானிக்கப்படுகிறது' என்ற பு.கணபதி பிள்ளையின் கருத்தையிட்டு இன்னு பிரச்சினையில்லை.

ஆனால் ஒருவரது விடுப்புக்கும், வெறுப்புக்கும் ஒரு தர்க்க ரதி

யான உறவு தேவையா இல்லையா என்பதுதான் இங்குள்ள சிக்கல். எமது விடுப்பும் - எமது வெறுப்பு என்பன தர்க்க ரதியில் நினைக்கப்படுவது எமது புரிதலோடு சம்பந்தப்பட்டே. புரிதல் சம்பந்தப் படாத விடுப்பும், வெறுப்பும் நடைமுறையின் போக்கில் நீண்டநாள் நிலைக்கமுடியாது.

'நாடற்றவர்கள்' ஆகிவிட்ட பிரச்சகள் எழுதும் 'எதிரியின் பாச்சைக் குறிப்புகள்' என்னைப் பொறுத்தவரை வலியுறுத்தவது புரிதலேயே - நான் மேற்குறிப்பிட்டதையே - தவிர விடுப்பு, வெறுப்பு என்ற வெற்று மன உணர்வுகளை அல்ல என்பதை மட்டும் இறுதியாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். இவ்வளவும்தான்.

இ.நமச்சிவாயம் (ஈழம்)

"பிரிஞ்சுபோற நாடுகளுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லப் போற அழைச்சரோடை ஏன் கணபேர் சேர்ந்து போகினம்?"

"அவை ஆயுதங்கள் விக்க ஒடர் எடுக்கப் போகினம்"

- ராசன்

புச்சியம்

எம் மனமெல்லாம்
அதுதான்
நினைந்திருக்கிறது.

எம்,
தமிழ் வாஸம் பூரா
விடவில்லாப்
புச்சியம்தான்.

வாழ்க்கையைத்
தெடினோம்
அங்கும்
புச்சியம்தான்.

வயிற்றின்
பசிக்கும்
புச்சியம்தான்
பதில்...

வாய்க்குக்குள்
உண்ணம்

உறங்கி
புச்சியமாகி
இன்றோடு
நாட்கள்
மறந்துவிட்டது.

நினைவுகளை
அனை போட்டால்
உத்தரவில்லாமல்
துப்பாக்கி
புச்சியமிடும்
உயிருக்கு.

வயிறும்
வரண்டு,
கண்ணும்
வற்றி,

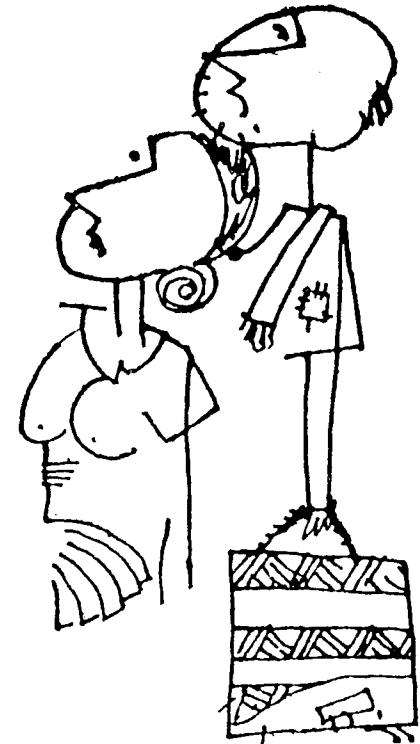
நரம்புகளும்
சுருண்டுவிட்டன.

நீதியின்
தராசகள்
கறன் கட்டி
திப்போது காணாமல்
போய் ஆண்டுகள் பல.

சந்தோஷம் இன்றியே
நாட்கள்
நகர...
விலங்குக்குக்
கூட
எம்மைவிடச் சுதந்திரம்
அதிகம்.
சுதந்திரம் தேடித்
தேடியே அவைந்து
அறுந்த செருப்புகள்
ஒவ்வொரு வீட்டு
முலைகளுக்குள்ளும்
குவிக்கப்பட்டுக்கிடக்கின்றன.

இன்று
எமது சமூமண்ணில்
ராஜாங்கமில்லாத
ராஜாக்களின்
புச்சிய அரசாங்கம்.
இங்கே மனித
உயிருக்கு முடிவாக
புச்சியமிடுவது
இன்றோ? நானையோ?

*
இனைய அப்துல்லாஹ் (இவங்கை)

பாதை

தெரியாப்

பயணம்

மெயின் ரோட்டின் நாலாம் சந்தி நறுவிழி மரத்தடியில் கூடி நிற்கின்ற சனக் கூட்டத்தின் நடவே நானும் நிற்கின்றேன்.

ஒவ்வொருவர் முகமும் ஒரே பாவனையிலேயே திருக்கின்றது. காரணம் ஒரே மாதிரியான துங்ப த்தையே எல்லோரும் அறுபவித் தார்கள் என்பதால்.

மனிதக்கொலை வெறி பிடித்த வர்களின் மிஞக்கூடுகளில் தம் விடு வாசலைவிட்டு திருக்கோயில், தம்பிழுவில் கிராமங்களில் ஒரு மாத காலத்தைக் கழித்துவிட்டு மீண்டும் தம் திருப்பிடம் நோக்கி வந்திருக்கும் என் கிராம மக்கள் ஒவ்வொருவர் முகத்தினையும் பார்க்க என் திதயம் வெடிக்கிறது.

என்ன செய்வார்கள் இவர்கள். விட்டுக்கொடு பின்னையை வெளி நாட்டுக்கு அறுப்பிலிட்டு, வெளியில் வராமல் பங்கருக்குள் வாழக் கூடியவையிற்கு வசதியற்றவர்கள் என் கிராம மக்கள். ஒருவேளை உழைத்தால்தான் மறுவேளை வயிறு நிறையும் என்ற நிலையில் வாழ்ந்த இவர்கள் கிரண்டு மாதத்தினை அகதிகளாக அயறுவாயில் கழித்து விட்டு வந்து தங்கள் வாழ்க்கை யைத் தொடங்க வழிதெரியாமல் தவித்து நிற்கின்றார்கள்.

எப்படியெல்லாம் வாழ்ந்தவர்கள் திறப்படியாகிவிட்டார்களே. ஏனி நீதக் கொடுமை? வாடி வதங்கிய வயிற்றுடன் நிற்கும் பாண்டிப்போடியார், கணிக் குறுகிப்போய் ரோட்

போரம் குந்தியிருக்கும் குழந்தை வள்ளக்கர், வார்த்தையின்றி வாய் கூடத்து நிற்கும் கந்தவனம் வட்ட விதானை ... எல்லோர் முகத்திலும் கவலை. ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் வெளியில் சொல்லமுடியாத வேத வளையான்று மனதில் புதைந்து கிடப்பது தெரிகின்றது.

கவனையில் கட்டிய மாடுகள் கழுத்து நெரித்துச் செத்துக் கிடக் கின்றன. முனைத்த பயிர்கள் கரு கிச் சருகாகிவிட்டன. நாய், பூணை, கோழி, குருவி அனைத்தும் செத்துக் கிடக்கின்றன. ஊருக்குள்ளிருந்து பிணவாடை அடிக்கின்றது. ஆற்றுத் தொழிலுக்கும் போகழுடியாது ஆறிறல்லாம் பிணங்கள் மித க்கின்றன.

மாடமாளிகையையும், ஆடை ஆபரணங்களையும் திடுமந்துவிட்டோம் என்ற கவலை இவர்களுக்கில்லை. ஏனொனில் அுவைகள் இவர்களிடம் தில்லை. இவர்களின் கவலையெல்லாம் அன்றாடம் தொழில் செய்ய வழியென்ன என்பதுதான்.

கூடி நிற்கும் எல்லோர் முகத்தையும் ஒருத்தையை நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன்.

"என்ன தம்பி செய்வம். பன்னை குட்டியனையும் போய்க் கூட்டிவருவதே தில்லாட்டி ரெண்டு முண்டு நாளைக்குப் பார்த்துப்போட்டு

போய்க் கூட்டிவருவதோ?"

"என்னிட்ட கேக்கையன். நானே ஸ்ன சொல்லுறது. நானும் உங்களப் போல ஒருத்தன்தானே" பாண்டியப் போடியாரின் கேள்விக்கு நான் ஆறுதலாகப் பதில்சொல்கிறேன்.

"அப்ப என்ன தம்பி செய்யுறது. ஆலையடி வேம்புப் பக்கம் பொடியங்கள் நிக்கிறாங்களாம். அவங்க ஞக்கிட்டப் போய்க் கேப்பமோ"

"தங்களுக்கு அதிகாரம் கிடைக் கிறதுக்காக இவங்களைச் சண்டை பிடிக்க விட்டிருக்காவ்க. இவங்க ஞக்கிட்டப்போய் நாங்கள் என்ன கேட்கிறது?" நான் எரிச்சலுடன் பதில் சொல்லுகிறேன். எலெக்கிக் கட்டையில் சாய்ந்து நின்றுகொண்டு சௌதித்தம்பி மாஸ்ரரின் கட்டிடச் சுவரில் பார்க்கவையைப் பதியவிடுகின் ரேன். சுவரிலுள்ள முத்துமுத்தான பெரிய எழுத்துகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. எத்தனைவருடம் திருக்கும் திவைகள் எழுதி. நான் எளக்குள்ளேயே கணக்கிடுகின்றேன்.

ஆங்கு வருடத்திற்கு மேலாகி றது அவைகள் எழுதப்பட்டு. அனைத்தும் ஆதவறும் நானும் எழுதி யது. அனரக்கிலோ அரிசி மோசி, ஆலைய சூழல், கோப்புறட்டிக் காலை, போடியாரின் போக்கினித்த னம்... திப்படி எவ்வளவோ விசயங்களைப் பற்றி அதில் எழுதப்பட்டி

ஞக்கின்றது. இப்போது நடக்கும் அராஜகங்களுக்கும், அநியாயங்களுக்கும் துவங்கன் எவ்வளவோ சின்ன விசயம்.

இப்போதும் என்னால் எழுத முடியாமலில்லை. ஆனால் எழுதிய வர்களும், ஏனென்று கேட்டவர்களும் என்ன ஆணார்கள் என்பதை நினைத்து எதுவும் செய்யமுடியாமல் திடுக்கின்றேன்.

பின்புறமாகத் தோளில் ஒரு கரம் விழுகிறது. திரும்பிப் பார்க்கிறேன். ஆதவன்! எப்போதும் போலச் சிரித்துக்கொண்டு நிற்கி ரான்.

திமிரன ஏற்பட்ட நிலைமையால் ஒருவரையொருவர் சந்திக்க

முடியாமல். திக்குத் தெரியாமல் ஜடியதால் இரண்டு மாதத்தின் பின்பு இன்றுதான் ஆதவனைக்காணுகின்றேன்.

என் தோளில் விழுந்த கையை மெதுவாகப் பற்றிக் கீழே இறக்குகின்றேன். திருவரின் கைகளும் பிரியவில்லை. அவன் என் முகத்தைப் பார்க்கிறான். என்னால் அவன் முகத்தைப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு கண்களில் நீர் நிரம்புகிறது.

அவன் என் கையை இறுகப்பிடிக்கிறான். அதில் ஆதரவு தெரிகிறது. நான் சனத்தைவிட்டு விலகி அவறுடன் தனியாக வருகிறேன்.

"நான் எல்லாம் கேள்விப்பட்ட

68

என் வாவன் ஜட்ட போவம்"

"ஆற்ற வீட்ட?" ஆதவனின் துழைப்பையடுத்து நான் அவனிடம் கேட்கிறேன்.

"உங்கட ஜட்டதான்"

"கில்ல ஆதவன். என்னால் துங்க போக ஏலாது. என்ட அங்கா படுறபாட்ட என்னால் பாக்க ஏலாது. உன்னது ஒரேயொரு மகன். அதுவும் பதினொரு வயதுப் பாலக ணக் கொண்டுபோய் பலிகுடுத்திட்டாங்களே. இத என்னெண்டா அங்கா தாங்குவா" என்னால் அழு கையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

"என்ன செய்யுறது. உங்கட குடும்பத்துக்கு மட்டும்தானோ இங்கத் தக் கதி. உர்வ எல்லாருக்கும்தான்"

ஆதவன் மீண்டும் ஆறுதல் வார்த்தைகளைத் தெடுகின்றான்.

"ஒம் ஆதவன். மற்றவங்களுக்கு நடந்தால் பாவம் எண்டு பரிதாபப்படமட்டும் முடியது. ஆனாது எங்களுக்கு நடந்தா தாங்க முடியாமல் திடுக்கே. உனக்குத் தெரியும்தானே பிரசாத்த. நீ வாற போற நேரமெல்லாம் அவனோடதனகி விளையாடுவாய். அப்படிப்பட்ட சின்னாப்பின்னளைக் கூட்டுக்கொண்டுபோய்..."

என் வார்த்தைகள் தடம் புரஞ்ஜின்றதை அறிந்த ஆதவன் என் தோளில் கைபோட்டு மெதுவாகத் தட்டுகிறான்.

"நான் உங்கட அக்காட முகத் தை ஒருக்கா பாக்கவேணு. வாவன்"

"நான் வரயில்லை. கிடுல நிக்கிறன். நீ போயிற்று வா"

நான் வனவின் கேற்றுடியில் நின்றுகொண்டு ஆதவனை உன்னே போகச் சொல்லுகின்றேன். அவன் விடுவது போலில்லை. என்னையும் இழுக்கின்றான். சா வீட்டுக்குச் சளங்கள் போவதும், வருவதுமாக திடுக்கின்றார்கள். மற்றைய சா வீட்டுக்கும் தங்கள் தலைகளைக் காட்டிவிட வேண்டுமென்ற அவசரம் அவர்களுக்கு. நானும் ஆதவரும் வாசலுக்குப் போகின்றோம்.

தம்பியை இழந்த வேதனையில் என் மருமகன்மார் அழுவதற்குச் சக்தியற்று விசம்பி, விசம்பிக் கொண்டிடுக்கின்றார்கள். என் மற்றத் தமக்கைகள் முகத்தில் சௌல போட்டு முழங்காலில் முகம் மூடித் தின்னையில் திடுக்கின்றார்கள். மார்புச் சௌலையை நிலத்தில் விரியப்போட்டு மல்லாந்து படுத்துக்கிடக்கிறா பெத்தா.

பிரஷாத் திடுந்தால் இன்னே ரம் பெத்தாவால் இப்படிப் படுக்க

"உங்களுக்கு அடிச்சப்போட்டு வெனியிலை போன அப்பா இயக் கப் பெடியங்களைக் கண்டிட்டு பய ந்து ஒடியந்ததை நான் பாத்திட்டன்"

- இன்னன்னா

முடியுமோ. எவ்வளவு சேட்டைகள் செய்திருப்பான்.

திண்ணைப்படியில் நானும், ஆதவறும் ஏறுவதை அக்கா கண்டு விட்டா.

"என்ட மகனே உன்னோட விளையாட ஆதவன் வந்திருக்கானே. நீ எங்கடா மகனே போயிற்றாய்.... என்ட ராசா.. ஆருப்பாக்க வந்திரிக்காய் அப்பா.. என்ட புள்ளைக் கொண்டு போயிட்டாங்களே. கொண்டு பலிகுடுத்திட்டாங்களே. நான் என்ன செய்வேன். பெற்ற வயிறு பத்தி எரியுதே. என்ட மகனே... நீ எங்கடா போயிட்டாய்... இனி எப்படா உன்னப் பாப்பன். அம்மா வாறாங்க எம்மா பயமா இரிக்கம்மா என்டு

என்ட புள்ள எங்க்குப் பின்னால் ஒளிஞ்சானே.. கொண்டுபோயிட்டாங்களே... சறசற என்டு இமுத்துக் கொண்டு போனானே... அங்க பாரப்பா. என்ட புள்ள துவக்குச் சுட்டு விழையாடின வாழுமடல் இன்னும் வாடயில்ல. அதுக்குன்ஸ அவன் ஒழிஞ்சுபோயிட்டானே.. நான் என்ன செய்வேன்..."

அக்கா ஆதவனின் கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு ஒப்பாளி வைக்கின்றா. என்னால் தாங்கழுடியவில்லை. என் அறைக்குள் சென்று மேசையிலுள்ள பேணா வையும், பேப்பரையும் எடுத்து எதையோ எழுதத் தொடங்குகிறேன்.

பெற்தாவின் ஒப்பாரிச்சத்தம்

கேட்கின்றது. பெற்தாவின் வயது டைய யாரோ வந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை உணர்ந்த நான் எட்டிப் பார்க்கின்றேன்.

கந்தவணம் வட்டவிதாணையாரின் மனைவி காசாத்தை பெற்தாவின் ஒப்பாளி அரவணைப்பில் சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருந்தா.

"என்ட மெச்சியே.. என்ட புள்ளைக் கொண்டு போயிட்டாங்களே. என்ட மெச்சியே கெல்லுல நெல்லு முனைச்ச மாதிரி ஒண்டே ஒண்டு அதுக்கொண்டு கண்காணாத இடத் துல பலி குடுத்தாறுகளே.. என்ட மெளம் பெற்றுதே..."

"என்ன செய்யுற போடியார் பெண்டில். அந்தப் புள்ளர எளிசி அவ்வளவுதான். உட்டுப்போட்டு எழும்பி தலையில தண்ணிய வார்த்து எதையும் கெறரச்சி குடிகா" பெற்தாவுக்கு ஆறுதல் சொல்கி ஸ்ரா காசாத்தை மறுகி.

"ம.. என்னால ஏலாது தாயே. எத எடுத்தாலும் தாயே என்டபுள்ள எதானே தெரியிறான்"

"என்ன செய்யுற.. கெவியுகம் முத்திப் போயிற்றுகா. இல்லாட்டி மூலப்பால் குடிமறக்காத புள்ளைக் கெல்லாம் ஆயுதம் குடுப்பாறுகளோ"

"அதுதானே மெச்சி. இந்த

நாடோன்றுதான் என்ன பாட்டப் படுகுது"

எழுதிக்கொண்டிருந்த நான் கிழவிகள் இருவரின் சம்பாசனையில் கூர்றையான கவனம் செலுத்துகின்றேன். வாசலில் நிற்கும் தென்னையில் ஆதவன் சாய்ந்து நிற்கின்றான்.

"ம.. என்னமோ நடக்குறது நடக்கட்டும். நமக்கு இன்றும் சென்ட காலாம் செல்லாது. இந்தப் புள்ள குட்டிகள்தான் என்னென்டு தப்பப் போகுதுகளோ தெரியாது. நான் வாறுன்"

"என்னென்டு தப்புற. இந்த அட்டுழியக்காரருக்கிட்ட இரிக்காம எல்லாரும் கடல்ல போய் உழுந்து சாகிறாதான். அங்கையும் நிம்மதி யாய்ச் சாக உடுறாறுகளோ என்னவோ ஆருக்கண்டா"

காசாத்தை மனிசியை வார்த்தைகளால் வழியறுப்பி வைத்து விட்டு மன்னும் வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு பருக்கிறா பெற்தா.

"சத்தி சங்காரியே. ஆயிரம் கண்ணானே நீதான் தாயே கேணு" பெற்தா தன்பாட்டில் சாபம் கொடுக்கின்றா.

ஆதவன் என் முகத்தைப் பார்க்கின்றான். "ம் என்ன உலகம்.

பாச்சி புடிச்சி பால் குடிக்கத் தெரி யாததுகளைல்லாம் கண்ணி வைக்கு துகளாம். முத்திரம் பெய்யத் தெரி யாததுகளுக்கு காட்டுக்குன்ன பயிற் சியாம். எடியே புறக்கிற புன்ன கெவனம். அதுக்கும் துவக்கக் குடுத்திருவாலுகன்" சா வீட்டுக்கு வந்திருக்கும் பக்கத்து வீட்டுப் பின்னைவயிற்றுக்கார கோணைவைப் பார்த்து பெத்தா கறுகின்றா.

"உளக்கு வேறு வேலையில்லை யோகா. தேவையில்லாமல் அவட்டிக்கொண்டிருக்காய். அறிஞ்சாங்களோ உண்ணக் கொண்டு போயிடுவாங்கன்" இவையக்கா பெத்தாவுக்கு பயம் காட்டுகின்றா.

"அதாருஷ அது என்னக் கொண்டு போறனவுக்கு தெரியமா

னவன். வரச்சொல்லு. பாப்பம் அவங்கள்"

"உலக்கோ, தேவையில்லாத கதையள் கதைச்சி அணினாயமா சாகப்போறியோ" முத்தக்காவிள்ளுத்த மகன் பெத்தாவிடம் கேட்பது கேட்கின்றது.

"இஞ்ச ஆரும் உலகாள வரயில்ல புன்ன. எல்லாரும் சாகத்தான் வந்திருக்கம். அப்பிடி அவங்கடகையாலதான் சாவிவண்டால் அத ஆரால தடுக்கேலும். ஆனா நான் சாகக்குங்ணையும் ரெண்டு கேள்வி கேட்காமச் சாகமாட்டன். இது சத்தியம்"

ஆதவன் என் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கின்றான். "பெத்தாவைப்

போல படிக்காத சனங்களுக்கே கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்ற தையிரியம் வந்திருக்கு. இனியென்ன"

ஆதவன் ஆச்சரியத்துடன் சொல்லுகின்றான்.

"அப்ப இனிமேல் மற்றவங்களுக்கும் தையிரியம் வருமென்று நினைக்கிறயோ. சும்மா விசர்க்கதை கதையாத. பதவியும், பணமும், வசதியஞ்சும் பறிபோய்விரும் என்ற பயம் ஆருட்ட இருக்கோ அவங்க ஒருநாளும் கேள்வி கேட்க மாட்டாங்க. அது ரெண்டும் பெத்தாகிட்ட இல்ல. அதுதான் அவதையிமாக் கதைக்கா" நான் ஆதவன் மேல் சுறுப் பாய்கின்றேன்.

ஆதவன் என் மேசைமேல் இருக்கின்றான். வெளியில் அக்காமார்களும், பின்னைகளும் இருக்கின்றார்கள். பெத்தாவுக்கு நித்திரைபோல் தெரிகின்றது. சத்தத்தைக்காணவில்லை.

இவையக்காவிள்ளுத்தைசிமகன் அக்காவிள்ளுத்தைசிமகன் மடியில் படுத்துக்கொண்டு சிறூங்குகிறான். பசிக்களை அவனின் முகத்திற் தெரிகிறது. மகளை அனைத்து முதுகைத் தடவிக்கொண்டிருக்கும் அக்காவிள்ளுத்தைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கின்றது.

எழுபத்தியோராம் ஆண்டு அண்ணன் கடலில் தாண்டு செத்தபோது ஒருமாதம் வரைக்கும் வீட்டில் சமைக்க முடியாதனவுக்கு உறவுக்காரர் வீட்டிலிருந்து புட்டிடன்றும், சோறென்றும் வந்துகொண்டே இருந்தது. ஆனால் இன்று ஒருநேரச் சாப்பாடுகூட ஒருவராலும் கொடுக்கமுடியாத நிலைமை. ஊரில்லாம் சா வீடிடன்றால் யாருக்கு யார் துக்கச் சாப்பாடு கொடுப்பது. முன் பெல்லாம் சாவென்பது வாழ்வில் ஒருநிகழ்வு இப்போது சாவே வாழ்வாகிவிட்டதே. இதற்கு யார் யாரை நோவது.

அக்காவிள்ளுத்தைக்காவின் மகன் இப்போதும் பசியால் சிறூங்குகின்றான். மகளை இழந்த வேதனையில் துழுத்துத் துயரப்பட்டு அழுது புலம்பிய சோர்வால் முத்தக்கா கண்ணயர்ந்து தூங்குகின்றா. திழென ஒரு பலத்த பயங்கரமான வெடிச்சத்தம் கேட்கிறது.

மேசையில் இருந்த ஆதவன் குதித்து கீழே இறங்குகின்றான். சிறூங்கிய மகன் அக்காவிள்ளுத்தைக்காவின் கழுத்தைக்காவின் மகன்மார் ஒவ்வொருவரும் முலைக்கு முலை ஒதுங்குகின்றனர்.

படுத்திருந்த பெத்தா முந்தாணையும் உதறித் தட்டிக்கொண்டு எழும்பி நோட்டுப் பக்கம் போகின்றா. பெத்தா நறுவிழியடிக்குப்

ரூபர்ஸ் மாது

இரவஸ் தூண்டிலில்...

* "கண்ணைக் குத்தும் கை "

பெண்களுக்குப் பெண்களே எதிரியா? என்று தெரிவிக்கப்படும் கருத்துகள் பற்றி எழுத்தானர் ராஜம் கிருஷ்ணன்.

போகின்றா என்பது எளக்குத் தெரியும். என்ன நடந்தது என்பதை எப்படியும் பெற்றா அறிந்துவிடுவா இன்றும் கொஞ்ச நேரத்தின்பின் எப்படியும் பெற்றாவின் மூலம் விசயத்தை அறிந்துவிடலாம்.

நான் நினைத்துக்கொண்டே ஆத வணப் பார்க்கின்றேன். அவனும் என்னையே பார்க்கின்றான். பயத் தினாலும், பசியினாலும் வெளிவிறாந்தை அமைதியாகவே இருக்கின்றது.

பெற்றா போய்க் கணநேரமா ச்சி. இன்றும் வரவில்லை.

திமெரைத் தூரத்தில் துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. தொடர்ச்சியாக தர்க்கப்படுகின்ற

வேட்டுச்சத்தங்கள் அவை.

நோட்டால் முன்று, நான்கு மோட்டபைக்குகள் மிக விரைவாகச் செல்லுகின்ற சத்தம் கேட்கின்றது.

"எண்ட மக்காள் வெளிக்கிறங்கும்கோடி மக்காள். அந்தா சட்டு வாறாளன்றி. என் தலையே.. நான் என்ன செய்வேன் இந்தப் புள்ளுக்கூடிகளோட..." பதறித் துடித்து ஒடிவந்த பெற்றா வாசலில் நின்று கொண்டு தலையில் பாய்ந்து அடிக்கின்றா.

"ஏவக்கோ ஏங்கா பாய்ந்சி பாய்ந்சி அடிக்காய் என்ன நடந்ததாம் எண்டு சொல்லன்" கிணையக்கா கேட்கின்றா.

"எடியே ஆத ஏண்டி கேக்காய். அக்கரபத்து விசாரய கிணைய வெடிவைச்சி உடைச்ச சத்தம் தானா ஸ்டி கிழ்ந்தா கேட்டது. அவங்க புதுமை காட்டிப்போட்டு மோட்டச் சைக்கினிலை ஒடுறநாங்க. அவன் அறுதலிப்பஸ்டக்காறன் அக்கரப்பத்து கூருக்குன்ன பூந்து எல்லாறரயும் கூட்டுவாறான்டி... எடியே எண்ணடி கிருக்கிற.. ஒழும்புங்கோவன்டி போக... எடே பொயியனுகாள் எண்ணடா செய்யறுயன்.. கூட்டுக்குன்ன வெட்டக்கிறங்கி எங்கண்டான ஒடுங்கவன்டோ"

பெற்றா எங்களைப் பாத்துக் கத்துக்கின்றா. இப்போதும் வெடிச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. புறப்படுவதற்கு அக்கா பின்னைகள் எல்லோரும் ஆயத்தமாவது விளங்குகின்றது. என் உடல் பயத்தால் நடுங்குகின்றது. மழுங்கால்களுக்குக் கீழ் சக்தியற்றுவிட்டது போன்ற ஒரு பிரமை. ஆயிரம் சுத்தியல்கள் கொண்டு ஒங்கி அடிப்பது போன்று கிதயத்தில் ஒரு பலவீனம். நான் ஆதவணப் பார்க்கின்றேன். ஆதவன் என்னைப் பார்க்கின்றான்.

"எண்ட அம்மோ... அம்மோ... எண்ட அம்மோ..."

"அக்கோ.. அக்கோ.."

"எண்ட மகளே.. எண்ட மகளே.. இதெண்ண கெதியிட மகளே..."

கிணையக்காமார், பின்னைகள், பெற்றா எல்லோரும் ஒன்றுகூடி ஒலமிரும் சத்தம் திமெரை வெளியில் கேட்கின்றது. நானும், ஆதவனும் விறாந்தைக்கு ஒடி வருகின்றோம்.

எல்லோரும் தலையில் பாய்ந்து அடித்து அழுது புலம்புகிறார்கள். பெற்றாவின் மடியில் முத்தக்காவின் தலை நிமிர்த்திச் சாய்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அக்காவைப் பார்க்கின்றேன். அக்காவுக்கு எதுவும் தெரியாது. அக்கா போய்விட்டா. மகளை இழந்த வேதனையில் படுத்த அக்காவின் காதுகளுக்கு மண்டும் ஒரு பயங்கரச் சம்பவம் பற்றிய குரல் கேட்டதில் அதிர்ச்சியடைந்து முச்சிதானாகவே பிரிந்துவிட்டது.

"எண்ட மகளே.. நீ போயிற்றாயோ மகளே.. மகள் போன கிடத்துக்கு நீயும் போயிற்றயோ மகளே.." பெற்றா ஒப்பாரி வைக்கின்றா.

நான் சிலையாக நிற்கின்றேன். என்னால் அசையவோ அழவோ முடியவில்லை. ஆதவன் தென்னையில் சாய்ந்துகொண்டு நிற்கின்றான்

வெடிச்சத்தம் இப்போதும் கேட்கின்றது. அது நெருங்கிக் கொண்டு வருவது தெரிகின்றது.

"எடே விழுதுகள்.. ஏன் டா நிக்கய் ஒருவீரவர்டா பெற்றா கத்துவின்றா..

"மாண்பும் கூடிய மாண்பு - என்கூட்டான ஒருவரை மாண்பு" விழுமி விழுமி அழகுவிளாங்கு என் விடம் சொல்லுவின்றும் என் மறு மத்துமார்.

வெடிச்சத்தும் நெருங்குகின்றது.

"என்ட தமிழே உணக்கும் பிட்டங்பா. அவன்க் கட்டி கொண்டு தட்பா" இதையிர்கால ஆதவனங்கள் கெற்றிகின்றா.

ஆதவன் என்கைகளைப் பிடி
த்து இழுத்துக்கொண்டு நடக்கின்றான். என்கால்கள் அவன் பின்னால் செல்கின்றன. திரும்பிப் பார்க்கிறேன். முத்தக்கா... என் முத்தக்கா பெத்தாவின் மடியில் படுக்கின்றா...

அத்து உள் மகன் போன
இடத்துக்கு நீ போய்விட்டாய். நீ
போன இடத்துக்கு நாறாம் வரப்
போகின்றேன் என்பது நிச்சயம்...
நினைத்துக்கொண்டே ஆதவனின்
பின்னால் செல்கின்றேன். வெடிச்
சத்தம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கின்ன
நன்.

அங்கா...
கட்டிய கலைவாசன திமுந்து...

பெற்ற பின்னனையே இமந்து...
 இனி இழப்பதற்கு எதுவுமின்றி
 உண்ணனாயே நீ இமந்துவிட்டாய்...
 உன் உடலுக்குச் செய்யவேண்டிய
 இருதிக்கடவுள்க்கட செய்ய முடியாமல் இந்த உடன்பிறப்புத் தவிக்கின்றான். எத்தனையோ ஆண்டுகொதரங்களோடு பிறந்த உண்ணனத் தூக்கிச் செல்ல ஒரு ஆண்டுபூண்ணக்கட இல்லாமல் அநாறதைப்பிழைமாக...

இல்லை... ந் அநாதையில்லை.
உன்னோச் சூழ உண் கோதரங்க
ஞம், மற்றுப் பின்னெனகனும் இஞ்சு
கிறார்கள். நம்மையெல்லாம் பெற்ற
நெருத்த விருட்சத்தின் விதையான
நம் பெத்தா உண் அருளில் திருக்க
கிண்றா. தூணால் திண்ணு ஒவ்வொரு
தெருவிதிகளிலும் கிடக்கின்ற சுவங்க
கள் எத்தனை.. நடு ஆழமில் மிதக்
கிண்ற பிளைங்கள் எத்தனை..
திவைகளுள் என் தமக்கையைப்
போல.. என் தாழைப்போல எத்
தனைபேர் கிடப்பார்கள்.. அநாதைப்
பினங்களாக.. ஒரு சுடுகாட்டினை
ஆஸ்வேண்டுமென்ற தூசைகொண்டு
அநியாயங்களைச் செய்கின்ற சுய
நலப் பேய்களின் அராஜகங்கள் அட
ங்காதவரை பினங்களில் என்னிட
க்கூடு..

நடந்து சென்ற நாளும், ஆதவ
யும் காபுகியிழியில் நிற்கின்றோம்

அக்காமார், மருமக்கள்மார்

சுத்தம் என் காதுகளுக்குக் கேட்கின்றது.

ஐரிலுள்ள எல்லோரும் ஒடுகின்றார்கள். ஆனால் எங்கென்று அவர்களுக்கே தெரியாது. நெருங்கிக்கொண்டிட்டுக்கும் வெடிச்சத்தத்தில் என் வீட்டு ஒப்பாரிச்சத்தும் கேட்காமல் போய்விட்டது.

ஆதவன் என் கைக்களைப் பற்றிக்கொண்டு நடக்கின்றான். நானும் பின்னால் செல்லுகின்றேன். எங்கு போகின்றோம் என்றோ, போகலாம் என்றோ எங்களுக்கும் தெரியாது.

- வி.கமல்

A decorative horizontal line consisting of twelve small house icons, each with a triangular roof and a square base.

மாண்பும் கூடல்

கோதிர்வதா கிரிஜாவின் “நான் ஒன்றும் நனாயினி இல்லை” என்ற நாவவின் முகப்பு.

பெண்கள் சக்தி அவர்களைக் கட்டி வயத்திற்கும் தழன்களைப் பொசுக்கியோம்.

(17ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

3. ମାକାଣ ପୋତ୍କରୁତ୍ତାଚିତ୍ରଙ୍ଗଳ

4. மக்கள் மயப்படுத்தல்!

உலகப் பொலிஸ் வேண்டுமா ?

முகோஸ்லாவிய தேசிய இளங்களுக்கிடையிலான மோதல்களைத் "தற்று" வைக்க ஒக்சியநாடுகள் சபையின் "சமாதானப்படை" சென்றுள்ளது.

எல்லாவடோரின் நீண்டகால உள்நாட்டுப் போஸர் "முடிவுக்குக்" கொண்டுவர ஒ.நா.சபையின் ச.படை சென்றுள்ளது.

சோவியத் யூனியனில் இணைந்திருந்த நாடுகளின் தேசிய இளங்களைக் "காப்பாற்ற" ஒ.நா.சபையின் ச.படை செல்லவேண்டுமென கோரிக்கை கன் எழுந்துள்ளன.

'நீலத் தொப்பி' இராஸ்யும் என்றழைக்கப்படும் ஒ.நா.சபையின் ச.படை க்கு உலகெங்கிலும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதில் அப்படியென்ன அக்கறை?

"அமைதிப்படை" என்ற பெயரில் இலங்கைக்குன் இந்திய இராஸ்யும் வந்து இந்திய அரசின் நோக்கத்தை எப்படி நிறைவேற்ற முயன்றது என்பதில் எமக்குப் படிப்பிளைகள் உண்டு. அப்படியாயின் வறியநாடுகளைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் அமெரிக்க, மேற்கைரோப்பிய இராஸ்யுவுகளைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டுள்ள ஒ.நா.சபையின் ச.படை ஒரு நாட்டுக்குன் புகுந்தால் யாரின் நோக்கங்கள் நிறைவேறும் என்பதும் வெளிப்படத்தேயே.

ஆயுத விற்பனையில் முதன்மை வகிக்கும் அமெரிக்க, மேற்கைரோப்பிய நாடுகளுக்குன் நுழைந்து, முழு உலகுக்குமே அச்சுறுத்தலான் அனு, உயிரியல், இரசாயன ஆயுதங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதை இந்த ஒ.நா.சபையின் ச.படை அழிக்காது.

அமெரிக்கா பனாமாவுக்கும், பிரிட்டன் போக்லாந்துக்கும், பிரான்ஸ் சார்ட்டுக்கும் படையெடுத்துப் போய் தமது ஆதிக்க வெறியைக் காட்டும் போது இந்த ஒ.நா.சபையின் ச.படை தடுக்காது.

முன்றாமலக நாடுகளில் கிளர்ந்தெழும் விடுதலைப் போராட்டங்களை நக்க அந் நாடுகளின் அரசுகளுக்கும், எதிர்ப்புரட்சிகர சக்திகளுக்கும் முதலாளித்துவ, ஏகாதிபத்திய நாடுகள் ஆயுத-நிதி உதவி வழங்குவதை

இந்த ஒ.நா.சபையின் ச.படை கண் கொள்ளாது.

ஆணால், விடுதலைப் போராளிகளி டமிழுந்து ஆயுதங்களைக் களைய வும், ஆயுதப் போராட்டத்தை பாரா ஞமன்றத்திற்கான சமரசமாக்கவும், போராளிகளையும், அரசுகளையும், தமது தலைமைத்துவத்தின் கண் காளிப்பின் கீழ் வைத்திருக்கவும் ஒ.நா.சபையின் ச.படை வந்துவிடும்!

தம்மால் விதிக்கப்பட்ட தடைகளால் உண்டான பட்டினி, நோய், வறுவுமை காரணமாக ஈராக்கில் தொடர்ந்தும் பல ஆயிரக்கணக்கில் பச்சினங்குழந்தைகள் இறந்து கொண்டிருப்பதைப் பற்றியோ, ஈராக் பகுதிகளிலிருக்கும் குர்திஷ் மக்கள் தூஞுக்கி, ஈரான் அரசுகளால் குண்டுவிசி கொல்லப்படுவதைப் பற்றியோ அல்ட்டிக்கொள்ளாத ஒ.நா.சபை, சதாம் முழு ஆயுதங்களையும் அழிக்க அனுமதிக்காவிடின் மண்டும் போர் தொடுக்க வேண்டிவரும் என ஆணவமாகக் கூறுவதுதான் "சமாதானம்" பற்றிய ஒ.நா.சபையின் உண்மை விளக்கமாகும்.

மக்கள் பலத்துடன் முன்னிடுக்கப்படும் விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு இந்தப் பொலிஸ்காரர்களின் "தயவு" தேவைப்படாது.

நார்ஜில்

மார்ச்-ஏப்ரல் 1992

கலம்: 50

ஆசிரியர்க்கும்: கடலோடிகள்

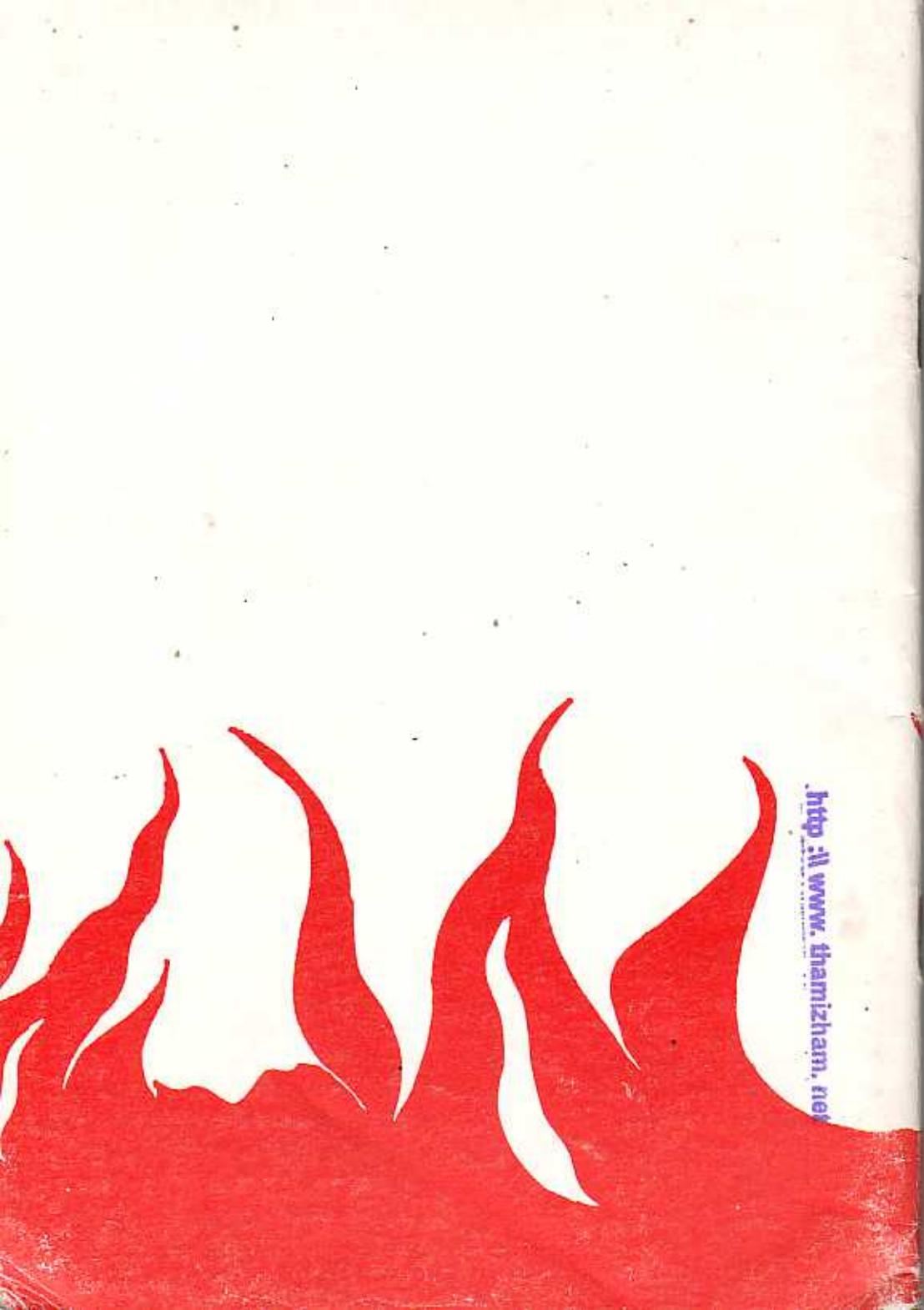
✉: THOONDIL
Südasien Büro
Grosse Heim Str. 58
4600 Dortmund 1
Germany

☎: (0231) 13 66 33
(தீவு+வெளி: 16.00-21.00 மணி
புதன்: 14.00-18.00மணி)

சந்தா
ஜேர்மனி : 6மாதங்கள்=20,-டி.எம்
: 1 வருடம் = 38,-டி.எம்
ஒரோப்பா : 6மாதங்கள்=25,-டி.எம்
1 வருடம் = 48,-டி.எம்
அமெரிக்கா,
ஆபிரிக்கா,
ஆசியா : 1 வருடம் = 65,-டி.எம்
ஒஸ்ரேலியா: 1 வருடம் = 75,-டி.எம்

தபாற்களைக்கு இல. 308 074 68
Postcheckamt Dortmund
BLZ 440 100 46

சஞ்சிகை வளர்ச்சிக்கான உதவிகளில் ஒன்றாக உங்கள் சந்தா நிதி யை அழைப்பி வைத்ததும் எமக்கு கடிதம் மூலம் அறிவியுங்கள்.

<http://www.thamizham.net>